

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 11, П'ЯТНИЦЯ, 17 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 11, FRIDAY, MARCH 17, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Справа Романа Насірова

Петро Часто

Нова сенсація, нова інформаційна бомба – арешт голови Державної фіскальної служби України Романа Насірова. Вибухне вона, тобто справа закінчиться непідкупним судом і тюрмою, чи й цей високопоставлений чиновник преспокоїно втече з України, тим більше – маючи, крім українського, ще й британське і угорське громадянство? Еге ж, на сьогоднішній день великі злочини – міжнародна цінність, їх треба оберегати.

Хто він такий, цей Р. Насіров, і як опинився у кріслі головного податківця країни? Ще досить молода, 38-річна людина, він уже чимало встиг, зокрема за президентства Віктора Януковича, – керував інвестиційним банком „Ренесанс-капітал“, відтак став заступником голови Державної продовольчої зернової корпорації України. Вже після Революції Гідності фінансова інспекція виявила, що саме за той період, коли там „в поті чола“ трудився Р. Насіров, корпорація, у висліді протизаконних махінацій, зазнала збитків на майже 60 млн. дол.

За післямайданної влади дивним чином Р. Насіров став депутатом Верховної Ради від „Блоку Петра Порошенка“, і навіть не рядовим, а головою Комітету з питань податкової та митної політики. А в травні 2015 року, перемігши у конкурсі інших кандидатів, очолив Державну фіскальну службу.

І вже невдовзі набув ширшої публічності – у зв'язку з конфліктом зі своїм заступником Костантином Лікарчуком, який звинувачував Р. Насірова у свідомому саботажі реформи митниці і в намаганні зберегти в митній системі колишніх „регіоналів“. К. Лікарчукові негайно скрутили руки, відібравши з-під його компетенції митні департаменти: Р. Насіров підпорядковував їх собі. Скривджений заступник голови додавав до портрета свого керівника все нові деталі: як він літає чартерними літаками, вартістю 50 тис. євро за один тільки рейс, як не показує в декларації двох власних будинків в Англії. Втім, досить і того, що цей хапуга задекларував: 1 млн. дол., 500 тис. євро і 4 млн. грн, все готівкою. Тобто не бідніший, аніж всі інші „слуги народу“.

Тому нічого й дивного не було в тому, що уряд став на бік саме Р. Насірова, й К. Лікарчука звільнили з праці.

Не менш голосним був конфлікт Р. Насірова з керівником Одеської митниці Юлією Марушевською, котра належала до реформаторської команди тодішнього голови Одеської обласної держадміністрації Михайла Саакашвілі і була автором проекту сприяння митній реформі в Україні – проекту настільки перспективного, що американське агентство з міжнародного розвитку (USAID) взялося фінансувати його. Проте Ю. Марушевська могла витримати тиск з боку Р. Насірова – а за ним стояла вся державна система, збе-

(Закінчення на стор. 15)

Патріярх УГКЦ вклонився Шевченкові

Олександр Костирко

КАНІВ, Черкаська область. – 11 березня на Тарасовій горі з участю духовенства та вірних Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) започатковано Всеукраїнську акцію „Паростки єднання“ під час третього паломництва Київської архієпархії УГКЦ до Тарасової гори.

Патріярх УГКЦ Святослав очолив Архиєрейську Літургію у співслужінні з Єпископом-помічником Київським Йосифом Мілянком та духовенством Київської архієпархії.

В акції взяли участь Міністер культури України Євген Нищук, Міністер екології та природ-

(Закінчення на стор. 10)

Урочиста хода закінчилася на Тарасовій горі в Каневі. (Фото: Олександр Костирко)

Триває Міжнародний суд у справі „Україна проти Російської Федерації“

Ростислав Хотин

ГАГА, Нідерланди. – У січні Україна подала позов до Міжнародного суду проти Росії щодо порушення нею Міжнародної конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму та Міжнародної конвенції про ліквідацію усіх форм расової дискримінації. У головному судовому органі ООН, який працює в Гаазі, розпочалися слухання цієї справи. 9 березня тривав четвертий день слухань в Міжнародному суді. Два дні (перший і третій) були надані українській стороні для аргументації своєї позиції, а інші два дні – другий і четвертий – російській.

6 березня представник України, заступник Міністра закордонних справ України Олена Зеркаль на слуханнях заявила, що сподівається на рішення суддів щодо тимчасових заходів проти Росії до кінця квітня. Вона також заявила, що неправдива, за її словами, аргументація російської сторони показує світові „справжнє обличчя Російської Федерації“.

9 березня в Гаазі слухались аргументи російської сторони, яка заперечила будь-які утиски

в Криму після анексії півострова Кремлем 2014 року і закликала Київ виконувати Мінські угоди щодо мирного врегулювання на Донбасі. Україна переконує, що виконує їх.

На думку О. Зеркаль, російська сторона під час слухань продемонструвала, що „логіка Росії полягає в тому, що вони можуть робити все і не нести ніякої відповідальності за свої дії“. Україна також просить суд застосувати тимчасові заходи щодо Росії на час розгляду справи. Серед них – домогтися від Росії негайно припинити матеріальну й іншу підтримку „груп, що вдавалися до актів тероризму проти цивільних в Україні“, і вчинити тиск на такі групи, щоб вони надалі не здійснювали таких актів, а також утриматися від дискримінації у Криму, зокрема, зупинити чинність заборони Росією Меджлісу кримськотатарського народу і його діяльності й розслідувати зникнення кримських татар.

Україна наполягала на тимчасових заходах через те, що допоки всі чекатимуть на остаточне рішення суду в справі позову України про-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Евросоюз продовжив санкції

КИЇВ – 13 березня Рада Євросоюзу продовжила обмежувальні заходи через дії, що підривають чи загрожують територіальній цілісності, суверенітету та незалежності України ще на шість місяців. Рішення про продовження санкцій було прийняте за письмовою процедурою. Обмежувальні заходи включають у себе замороження рахунків і заборону на в'їзд 150 осіб і 37 компаній. Ці санкції були вперше запроваджені у березні 2014 року і неодноразово продовжувалися. Востаннє їх продовжили у вересні минулого року. („Українська правда“)

■ Слухання відбудуться в травні

КИЇВ. – Процедурні слухання трибуналу щодо позову України про порушення Росією Конвенції ООН з морського права призначені на 12 травня. Про це повідомила 11 березня голова української делегації в Міжнародному суді ООН, заступник міністра закордонних справ України Олена Зеркаль. Вона не виключила, що російська сторона спробує затягнути процес розгляду цього питання через юридичні механізми. 14 вересня 2016 року Міністерство закордонних справ України повідомило про позов в арбітражний трибунал щодо порушень морського права з боку Росії. Україна просила трибунал підтвердити її права як прибережної держави і зобов'язати Росію „припинити міжнародно-протиправні діяння у відповідних морських акваторіях“ відповідно до Конвенції ООН з морського права від 1982 року. За позовом України до Росії за Конвенцією ООН з морського права у грудні 2016 року було сформовано трибунал, який має розглядати справу „Україна проти Російської Федерації“. (Радіо Свобода)

■ Переплатили за бронжилети

КИЇВ. – Органи прокуратури 11 березня передали на розгляд до Солом'янського районного суду Києва справу щодо колишнього директора Департаменту державних закупівель Міністерства оборони України Олександра Зражевського про закупівлю бронжилетів і шоломів для армії за завищеною ціною. Восени 2016 року Головна військова прокуратура повідомила про підозру у вчиненні розтрата бюджетних коштів в особливо великих розмірах п'ятьом колишнім і на той час чинним посадовцям Міністерства оборони, які у травні-жовтні 2014 року підписали ряд договорів про постачання бронжилетів і кулезахисних шоломів для потреб Збройних сил України за завищеною ціною. Підписані документи стали підставою для незаконного перерахування комерційному підприємству з казначейського рахунку Міноборони понад 30 млн. грн. (Радіо Свобода)

■ Нафта надійшла з Азербайджану

КИЇВ. – 10 березня „Укртатнафта“ – найпотужніше вітчизняне нафтопереробне підприємство – отримала першу партію азербайджанської нафти трубопроводом „Одеса-Кременчук“. Досі нафта доставлялася залізницею. Гілка трубопроводу „Одеса-Кременчук“ простоювала кілька років, але завдяки диверсифікації нафтових поставок цей нафтопровід знову в строю діючих. Диверсифікація імпорту нафтової сировини в Україну стала можливою завдяки міждержавним домовленостям з Азербайджаном щодо прямих поставок нафти на українські нафтопереробні заводи. Актуальність такої диверсифікації зросла на тлі блокування нафтових поставок Росією. („Українська правда“)

■ Не розквітнуть каштани

КИЇВ. – У „Київзеленбуді“ 12 березня повідомили, що каштанам потрібні прийнятні умови, щоб вони не хворіли, тому їм не підходить нинішній Хрещатик. Уздовж вулиць столиці, у відповідності до нової стратегії розвитку зелених зон міста на 2017-2021 роки, вирішили висаджувати стійкі до умов акації, катальпу, платани, чорні тополі, липи, ясени, клени, кизильник. Непогано у парках Києва росте японська сакура. Виставки екзотичних рослин з Японії відбудуться на Співочому полі та у парках столиці. („Укрінформ“)

ЄВРОПЕЙСЬКІ РЕАЛІЇ

Варшава не підтримує Дональда Туска

ВАРШАВА. – Прем'єр-міністр Польщі Беата Шидло звернулася до керівництва Європейського Союзу з листом, в якому просила не підтримувати нинішнього голову Європейської Ради, польського політика Дональда Туска у переобранні на нову каденцію.

Прем'єр Б. Шидло пояснила останні дії польської дипломатії, пов'язані з висуванням на голову Європейської Ради Яцека Саріюш-Вольського і відсутність підтримки для Д. Туска.

Лист поділений на три частини: у першій Б. Шидло аргументувала, чому Д. Туск не може бути кандидатом від польського уряду, в другій дала позитивну оцінку Я. Саріюш-Вольському, а в третій – оцінила нинішню ситуацію в Європейському Союзі та пише про глибоку кризу ЄС.

Відсутність підтримки для Д. Туска з боку свого уряду Б. Шидло пояснила тим, що він перевищив повноваження та використав авторитет голови Європейської ради в гострих внутрішніх суперечках, підтримував антидемократичні дії нинішньої польської опозиції.

Про Я. Саріюш-Вольського Б. Шидло писала, що це кандидат, який впорається з вимогою збереження неупередженості та зможе привнести до Європейської Ради нову якість політики, представляє його як компетентного політика, з більш ніж 40-річним досвідом у питаннях європейської інтеграції. За словами Б. Шидло, Я. Саріюш-Вольський в змозі модернізувати і реформувати ЄС.

У третій частині польський прем'єр наголосила на тому, що „європейський проєкт переживає безпрецедентну кризу, і його відновлення вимагає свіжого погляду на багато питань Європейського Союзу“.

4 березня уряд Польщі офіційно висунув кандидатуру польського євродепутата Я. Саріюш-Вольського на пост голови Європейської ради замість чинного голови Д. Туска.

Після цього Я. Саріюш-Вольський був виключений з лав польської опозиційної партії „Громадянська платформа“. Відтак він автоматично виключений з Європейської народної партії.

„Дзеркало тижня“

Дональда Туска переобрали президентом Європейської ради

БРЮСЕЛЬ. – 9 березня керівники Європейського Союзу переобрали Дональда Туска президентом Європейської ради – попри те, що його рідна країна Польща намагалася цього не допустити. За наступну каденцію Д. Туска проголосували 27 з 28 голів держав й урядів країн-членів ЄС. Чільні європейські політики очікують, що Д. Туск буде відігравати важливу роль у переговорах про вихід Британії з ЄС.

Правляча у Польщі партія „Право і справедливість“ давно була проти Д. Туска, який є одним з керівників польської партії „Громадянська платформа“.

Прем'єр-міністр Польщі Беата Шидло різко виступала проти кандидатури Д. Туска і пропонувала іншого кандидата – польського євродепутата Яцека Саріюша-Вольського.

Після голосування вона заявила, що повторне призначення Д. Туска сигналізує те, що провідники країн ЄС не матимуть великого впливу на рішення Брюсселю.

„За нашою оцінкою, таке рішення не віщує Європі нічого доброго, воно є поганим для Європи. Це вперше в історії, щоб керівники держав ЄС підтримали людину всупереч уряду країни, з якої ця людина походить“, – заявила речниця партії „Право і справедливість“ Беата Мазурек.

Міністер закордонних справ Польщі

Вітольд Вашиковський заявив, що вражений способом прийняття рішення про переобрання голови Європейської ради. „Це означає, що ЄС рухається у непередбачуваному напрямку. Жодні засади не зобов'язують. Ми програли битву, але ситуація від цього не змінюється. Туск нам не допомагав і в майбутньому допомагати не буде“, – сказав він.

Варто зазначити, що голова партії „Право і справедливість“ Ярослав Качинський спочатку не став коментувати переобрання Д. Туска, відмовившись від спілкування з журналістами. Раніше він виступав у жорсткій опозиції до Д. Туска, покладаючи на нього непряму провину за загибель свого брата – Президента Леха Качинського у Смоленській катастрофі.

Потім на прес-конференції Я. Качинський розкритикував той факт, що був „обраний політик, який порушував усі правила“. Крім того, він висловив розчарування позицією прем'єра Угорщини Віктора Орбана, який також підтримував кандидатуру Туска.

Перша каденція Д. Туска на посаді закінчується в кінці травня. Друга його каденція на посту президента Європарламенту почнеться у червні і триватиме два з половиною роки.

(За повідомленнями „Європейської правди“ і BBC)

ТОЧКА ЗОРУ

Єдина Європа відповість на виклик – або загине

Віталій Портников

Рік тому, коли більшість учасників консультативного референдуму в Нідерландах виступила проти підписання Угоди про асоціацію з Україною, я писав, що це рішення – проблема не української, а нідерландської і європейської політики. В Україні прийнято звинувачувати в проблемах власну державу та ідеалізувати навколишній світ.

Було багато коментарів про те, що ми „не допрацювали“ і не пояснили нідерландцям, які ми гарні. Що ми мало робимо для того, щоб виконувати Угоду про асоціацію. Що ми досі не подолали корупцію і не стали „справжньою європейською країною“.

Все це не мало ніякого стосунку до суті того, що відбувається. Можливо, ми могли зробити більше для пропаганди України та її досягнень. Можливо, нам взагалі не вар-

то було займатися пропагандою – щоб зірвати явку на цьому референдумі.

Але головної своєї мети організатори референдуму домоглися. Їм потрібно було показати безпорадність Євросоюзу та його структур – і вони її показали.

Тоді, коли голосували нідерландці, багатьом здавалося, що відбувся прикрий збіг обставин, жертвою якого стала Україна. Але це був не збіг. Це був тільки початок. Потім був референдум про вихід Великобританії з ЄС – теж успішний для прихильників „Брекзиту“. Потім на президентських виборах у США переміг Дональд Трамп, який був активним прихильником цього виходу і виступав за відмову власної країни від багатосторонніх торговельних союзів.

А зараз вже говорять про серйозну струк-

(Закінчення на стор. 16)

ПРОБЛЕМА УКРАЇНСЬКОГО СХОДУ

Зупинений Донбас

Володимир Баняс

Від червня 2014 року, коли Петро Порошенко поновив проведення АТО (це офіційно, фактично ж ідеться про повномаштабну російсько-українську війну) на вітчизняному сході, в геометричній прогресії зросла кількість журналістських матеріалів, написаних під загальним грифом: „Я багато чого розумію, терористів треба гнати, проте мені дуже жаль мешканців Донбасу, котрі в будь-якому випадку програли, саме вони страждають найбільше й ні за що“. Не хочу мати вигляд безсердечного автора, тим паче — розумнішого за когось, але для мене нинішня трагедія Луганщини та Донеччини цілком логічна, навіть, мовити б, закономірна. Отже, пропоную три версії першопричин того, що там коїться.

Версія християнська

В одному з найбільш вражаючих місць Святого Письма Господь, звертаючись до юдеїв, каже: „Ви поєдналися з Єгиптом і думаєте, що переможете?“. Пророчість цих слів тисячу разів проявлялася в історії людства: щоразу, коли якась християнська держава йшла на союз з „Єгиптом“, тобто — з силою, котра базується на язичницьких підвалинах, оту державу очікував неминучий крах. Рано чи пізно. Навіть попри те, що на першій порі існування такого богозневажливого альянсу його можуть супроводжувати небуденні успіхи.

Візьмемо, як приклад, найсвіжіший випадок — маю на увазі грошовий альянс поміж Росією та Евросоюзом, що остаточно оформився впродовж 2000-их років. Попервах загіпнотизовані, сліпі західноєвропейці не могли нарадітися — аякже, „Russian is going“ і приносить шалені гроші, не надто ретельно рахуючи їх! До чого це привело? Причини нинішньої жорсткої поведінки Заходу зумовлені (хоч як прикро це визнавати) не стільки анексією Криму, війною на сході України чи збитим „Боїнгом“. Справа в тому, що росіяни настільки масово проникли в різні сфери національних економік Європи, що фактично контролюють їх — тією чи іншою мірою. Отож і отримав цивілізований світ принесені з Кремля корупцію, підкупи на всіх рівнях, „брудні“ гроші і нерозуміння, як з цієї кабали вилити.

Те ж саме (тільки на іншому рівні) отримали мешканці Донбасу: вони спокусилися злукою зі своїм „Єгиптом“ — обіцянним приєднанням до Росії, яке гарантувало б їм насамперед збереження панівного в цьому краї союзу.

Подивіться на довколишні області: у Дніпропетровська вистачило розуму не спокушатися взагалі; Харків трохи прогнунвся, втім, якраз трохи, тож відбувся малою кров'ю; Одеса відбулася порівняно малою кров'ю; натомість Донбас пожидає „жнина скорботи“.

Хотів би звернути увагу на інше показове місце у Книзі книг, де пророк запевняє — мовляв, якщо не хочеш стати на коліна добровільно, тебе поставлять примусово. Річ у тім, що типовою рисою характеру населення Донецької та Луганської областей здавна є неймовірна гордіня: вже багато десятиліть

їхні мешканці чомусь переконані, що саме вони „годуєть всю країну“, причому відколи там почала правити балом Партія Регіонів, оце уявлення лише зросло. Уявлення цілком хибне, але жодні об'єктивні дані, що свідчать про зворотне — дотаційність двох регіонів, не потрапляють у тамтешні вуха й мізки...

Версія соціально-історична

Донедавна більшість патріотично налаштованих українців вірила: за умови існування незалежної держави з плином років та частини населення, котра покищо не асоціює себе з титульною нацією, помалу асимілюється. Так ось не вийшло: котел внутрішніх суперечностей і протиріч, який кипів увесь час од 24 серпня 1991 року, не зменшився, а війна з Росією показала істинний стан справ.

Або таке: ще буквально два роки тому не менше двох третин громадян сприймали нашого північно-східного сусіда через призму поняття „братня країна“. Третина (ідейним її центром завжди була Галичина), котра бачила в „москалях“ смертельних ворогів, піддавалась осміянню. Нещодавно ж найкмітливіший філософ Російської Православної Церкви протоієрей Андрій Кураєв (який довго не визнавав нас окремою нацією) сказав, що вже незабаром галицьке сприйняття росіян і Росії перебере по всій Україні.

Тим часом мешканці Донбасу хочуть не стільки в Росію, скільки в СРСР, вони так і не змогли змиритися з дезінтеграцією „єдиного та неподільного“ — попри те, що мали на це чверть століття. Тому й жорстоко поплавилися.

Версія „енергетична“

Вже наприкінці лютого 2014 року, коли мала місце досі не пояснена втеча Віктора Януковича з України, а квазіполітична сила, котра стояла за ним, просто-таки розсипалася, найвідоміший донбасівський журналіст Денис Казанський написав: є один чинник, який не дає радити від падіння антиукраїнського режиму, — протестний потенціал його земляків. Мовляв, дико розчароване втечею „Баті“ (Донбас же не прощає слабкості!), озлоблене на весь світ (надто на „бандерівців“) і абсолютно нездатне мислити критично, бачити проблеми в собі (тим паче — каятися), населення двох областей акумулювало настільки потужну енергію негативного змісту, що лачно подумати, куди її буде спрямовано.

Тоді Д. Казанський передбачав, що, радше за все, знову постраждає Україна — наприклад, на президентських виборах, де луганці та донецьчани традиційно проголосують за чергового людоджера. Але сталося навпаки — постраждали вони самі: якщо вірити в матеріальність думок, розумно припустити, що той гігантський жмуток злої енергії, породжений антиукраїнськими душами мешканців Донбасу, спрацював бумерангом, притягнувши до них війну.

Львівський культурологічний журла „І“

Володимир Баняс — український журналіст, Львів.

Заява Посольства США та Представництва Евросоюзу в Україні

Досягти успіху у боротьбі проти корупції є критично важливим для України — як для виконання народних вимог Майдану, так і для залучення прямих іноземних інвестицій, необхідних для розвитку української економіки.

Ми схвалюємо усе дієвіше зусилля Національного антикорупційного бюро України та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури із здійснення наданих їм повноважень.

Ми вітаємо судові рішення, ухвалені 7

березня, але відзначаємо, що події кількох останніх днів підтверджують потребу мати спеціалізований антикорупційний суд.

Ці події також демонструють, чому майбутній аудит Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) має бути незалежним, прозорим і забезпечувати об'єктивний аналіз діяльності НАБУ протягом минулого року.

Київ,
7 березня 2017 року

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Україна купує вугілля в Росії

КИЇВ. — Україна в січні-лютому цього року імпортувала 2.464 млн. тонн кам'яного вугілля і антрациту на суму 357.5 млн. дол. З Росії надійшло вугілля на 247.2 млн. дол. (частка в імпорті 69.1 відс.), США — на 65.4 млн. дол. (частка в імпорті 18.3 відс.), Казахстану — на 20.4 млн. дол. (частка 5.7 відс.), з інших країн — 24.5 млн. дол. (частка 6.9 відс.). Імпорт вугілля і антрациту за вказаний період зріс у 2.1 раза в порівнянні з січнем-лютим 2016 року. („Українська правда“)

■ Снаплюжили польський меморіал

ПІДКАМІНЬ, Львівська область. — 12 березня невідомі особи облили червоною фарбою меморіал загиблим полякам. Невідомі на меморіальних таблицях написали „Смерть ляхам“. Трагедія у селі Підкамінь сталася 12 березня 1944 року. Місцеві поляки з Підкаменя і довколишніх сіл переховувались у Домініканському монастирі, де їх було замордовано. Меморіал зведено у 2012 році. На символічних могилах виписані імена жертв трагедії. Меморіал споруджено з ініціативи колишніх мешканців Підкаменя і з фінансовою підтримкою Польщі. Осквернення польських могил у Львівській області вчинили найняті українці за розробленим у Москві планом, повідомив народний депутат від „Народного фронту“, радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко. (Радіо Свобода)

■ Замурували російський банк

КИЇВ. — Активісти Національного корпусу 13 березня у центрі Києва заблокували роботу центрального відділення „Сбербанка России“ в Україні. Вони заклали вхід цеглою. Активісти закликають українську владу позбавити ліцензій російські банки в Україні. Національний корпус повідомив, що в ніч проти 13 березня невідомі залили монтажною піною банкомати російських банків у кількох українських містах. (BBC)

■ Арештували рахунок на 30 млн. дол.

КИЇВ. — 10 березня повідомлено про підозру колишньому директору українського державного підприємства „Укрхімтрансміа“ Вікторові Бондікові у розтраті державного майна в особливо великих розмірах за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення. Досудовим розслідуванням встановлено, що В. Бондик не маючи на те реальної необхідності, незважаючи на економічну недоцільність та ігноруючи наявну прибутковість підприємства, 22 грудня 2010 року умисно уклав з Амстердамським торгівельним банком договір про термінову кредитну лінію на суму 35 млн. дол. Міністерство економіки звільнило В. Бондика з посади, а наприкінці грудня 2016 року Швейцарія арештувала на його рахунок 30 млн. дол. (Радіо Свобода)

■ Зупинилися шахти Донбасу

КИЇВ. — 10 березня ДТЕК — енергетичний підрозділ бізнес-групи „System Capital Management“, засновником якої є Рінат Ахметов, призупинив роботу своїх шахт, розташованих у непідконтрольних Києву районах Донбасу. Це пов'язано з неможливістю відвантаження вугілля з підприємств „Ровенькиантрацит“, „Свердловантрацит“ і „Комсомолец Донбасу“. Активісти від січня блокують вивезення вугілля з цих шахт. Раніше було зупинено роботу Єнакіївського металургійного заводу, де виробляють сталь, та об'єднання „Краснодонвугілля“, що виробляє коксівне вугілля. (BBC)

■ В Росії закликають до бойкоту

МОСКВА. — 13 березня — крайній термін для держав-учасниць „Евробачення-2017“ на подання імен виконавців оргкомітетові пісенного конкурсу — в Росії зустріли закликами до бойкоту від прокремлівських депутатів Державної думи Йосипа Кобзона та Віталія Мілонова, а також від співака Філіпа Кіркорова. Кремль офіційно не приєднався до цих закликів, але сказав, що не виключені проблеми з безпекою для росіян в Україні. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ В Сомалії померло 110 осіб з голоду

МОґАДІШУ, Сомалія. – Прем'єр-міністр Сомалії Гасан Алі Хаїре сказав 4 березня, що в країні померло з голоду 110 осіб за попередніх 48 годин. Це перше повідомлення про смерть серед сильної посухи, яка загрожує мільйонам людей в країні. Минулого місяця Сомалія була одною з чотирьох регіонів, вичислених Генеральним секретарем ООН в його просьбі на збірку 4.4 млрд. дол., щоб запобігти наслідкам голоду. Інші регіони – це північносхідна Нігерія, Південний Судан і Ємен. Всі вони терплять також від бойових дій. („Associated Press”)

■ Нетанягу змінив думку про поселення

ЄРУСАЛИМ. – Провідник опозиції в Ізраїлі заявив 20 лютого, що Прем'єр-міністр Ізраїля Беніамін Нетанягу був готовий стримати розбудову поселень на Західному Березі для примирення з регіональними арабськими державами, але в кінці відмовився, бо боявся втратити владу. Голова опозиційного Сіоністського союзу Ісак Герцог сказав, що він був готовий приєднатися до уряду Б. Нетанягу у таємній мировій ініціативі за посередництвом тодішнього Державного секретаря США Джана Кері, яка сильно обмежила б число поселень. Але він сказав, що переговори провалилися, коли прем'єр поступився критиці від своїх правих союзників. „Нетанягу просто зрікся основного порозуміння, яке ми мали, – сказав І. Герцог учасником щорічної Конференції президентів значних американських єврейських організацій в Єрусалимі. – Історія судитиме його за цю невдачу”. Опозиція відновила свою критику Б. Нетанягу за цю чергову відмову від мирового плану, але сам прем'єр відмовився від коментарів. („Associated Press”)

■ Генерал створив партизанську групу

ДЖУБА, Південний Судан. – Незадоволений генерал південносуданської армії, котрий минулого місяця залишив свою посаду, заповів 6 березня про створення протиурядового повстанського угруповання, підкреслюючи зростаючий спротив проти Президента Салви Кіра. Генерал-лейтенант Томас-Сіріло Свака зрезигнував після того, як звинуватив президента у перетворенні збройних сил країни на „племінну армію”. Генерал був одним з трьох найвищих військових посадовців, котрі зрезигнували в лютому, закидаючи президентові та його урядові кумівство, корупцію та інші зловживання владою. Т. Свака сказав, що новостворений ним „Національний фронт спасіння” боротиметься проти уряду. Це стане новим джерелом нестабільності в цій наймолодшій африканській державі, яка є багата на нафту, але де постійна громадянська війна спричинила внутрішнє переселення 3 млн. осіб, знищила аграрний сектор та стримала зріст економіки. 13 грудня 2016 року повстанці захопили вісьмох місцевих осіб, котрі працювали для американської доброчинної організації, і вимагають харчів як викуп. („Reuters”)

■ Відкинули пропозицію президента

ВАШІНґТОН. – Організація „Пленд Перентгуд” (Planned Parenthood), яка надає послуги в ділянках репродуктивного і статевого здоров'я, швидко й різко відкинула 6 березня пропозицію адміністрації Президента Дональда Трампа на продовження фінансування цієї організації в заміну за стримання абортів. Білий Дім підтвердив щоденникові „Нью-Йорк Таймс”, що така пропозиція була зроблена після того, як газета надрукувала звіт про те, що „Пленд Перентгуд” отримує 500 млн. дол. річно федеральних фондів для надання послуг в ділянці жіночого здоров'я, але не для абортів. („Time”)

■ Судять комп'ютерного шахрая

ВАШІНґТОН. – Перед федеральним судом США 15 березня постав Марк Вартанян з Росії за звинуваченням у комп'ютерному шахрайстві. В грудні 2016 року влада Норвегії передала його до США. За даними слідства, М. Вартанян жив до січня 2013 року в Україні, а потім в Норвегії, де з використанням комп'ютерної програми пошкодив 11 млн. комп'ютерів в усьому світі. Сума сукупного збитку оцінюється в 500 млн. дол. („Укрінформ”)

НА ТЕМИ ДНЯ

Як Москва відбріхується в Газі

Дмитро Гомон

7 березня російській стороні в Міжнародному суді ООН в Газі, Нідерланди, надали слово для відповіді на звинувачення України. Напередодні судді вислухали українську доповідь про порушення путінським режимом двох міжнародних конвенцій: про боротьбу з фінансуванням тероризму та про скасування всіх форм расової дискримінації.

Україна, нагадаємо, прагне переконати міжнародну спільноту вжити попереджувальні заходи, які б завадили Росії порушувати обидві конвенції, поки триватиме судовий розгляд.

Позиція росіян була прогнозовано побудована на головних тезах пропаганди, які ми вже чуємо четвертий рік поспіль.

Це і запевнення, що в Україні відбувається громадянська війна, а не зовнішня агресія, і що Крим не анексували й кримських татар там ніхто не ображає, що зброя бойовиків на Донбасі – це ще радянські запаси або трофеї.

„Пункти пропуску – військова ціль”

Найнятий Росією для захисту британський суддя Семюел Вордсворт заявив, що обстріли Волновахи та Маріюполя не можуть вважатися тероризмом, бо в обох випадках стріляли по пунктах пропуску, а це – військова ціль.

Обстріли Авдіївки британський суддя ілюстрував... фрагментами сюжету Bi-Bi-Ci, де, як він стверджував, видно, що обстріли велися по позиціях українських військових, а не по житлових будинках.

Загалом же С. Вордсворт був відповідальним за озвучування старої заїждженої платівки російської пропаганди про те, що на окупованих територіях цивільного населення загинуло більше, що Україна проводить „невибіркові обстріли” і т.п. Головна теза виступу судді полягала в тому, що тероризм, у якому звинувачують Росію – це зовсім не тероризм.

„Зброя лежала в шахтах”

Росія намагається довести суддям, що вона не причетна до постачання зброї в Донецьку і Луганську „народні республіки”. За словами російського представника, ракетні комплекси „Град”, „Гіацинт” та безліч інших видів озброєння – це все або „радянські запаси”, або відвойоване в української армії. Хоча навіть якби це було правдою, у людини, яка дружить з логікою, одразу ж виникло б питання, звідки четвертий рік поспіль проросійські бойовики дістають боеприпаси до свого невичерпного арсеналу.

Варто нагадати, що ключове сховище старої радянської зброї на Донбасі розташоване в Бахмуті (колишньому Артемівську). У 2014 році бойовики кілька разів намагалися його захопити, але їхні

напади відбили.

Звісно, Росія заперечила і наявність на Донбасі своїх військових. Тут мало що можна хіба лише черговий раз порадити почитати, що говорив Володимир Путін у 2014 році, коли анексував Крим, і що він же заявляв у 2015 році, коли визнав, що Росія давно готувалася до анексії українського півострова.

„Ми не думали, що вони стрілятимуть по цивільних”

Ще одна російська брехня стосувалася збитого малайзійського літака лету „МН17”. Особливо цинічно це звучало в нідерландському місті Гази, адже найбільше у збитому „Боїнгові” загинуло саме голландців.

Росіяни стверджували в суді, що ті, хто надали для використання ракетний комплекс „Бук”, не мали наміру збивати саме цивільний літак. Учасник російської делегації С. Вордсворт сказав, що, судячи з пресових телевізійних повідомлень бойовики мали намір збивати українські бойові літаки, а не цивільний авіалайнер.

Не забули росіяни сказати й про те, що не погоджуються з висновками Міжнародної слідчої групи про те, що „Бук” був доставлений на Донбас з території Росії.

„Меджліс – це ще не всі кримські татари”

Щодо теми Криму російська сторона на звинувачення України відповіла взаємними звинуваченнями в дискримінації кримських татар. У своїй брехні представник російського Міністерства закордонних справ Григорій Лук'янець дійшов до абсурдної вигадки, що Україна досі дискримінує кримських татар на своїй території.

Окремо представники Росії заторкнули питання про заборону Меджлісу. Мовляв, це ніяка не дискримінація, а „реакція на акти насилля” та на участь татар у блокаді Криму.

А найнятий росіянами юрист Матіас Форто намагався переконати оонівських суддів, що кримінальне переслідування кримських татар не пов'язане з їхньою національністю. Так він намагався виправдати численні арешти й зникнення кримськотатарських активістів на півострові.

Заборона Меджлісу насправді сталася тому, що кримські татари не визнають анексію та чинять опір російській владі. Саме це намагатиметься в подальшому довести українська сторона. Це також є причиною арештів та інших форм переслідування кримськотатарських активістів.

Боротьба в суді лише почалася.

Еспресо ТВ

Дмитро Гомон – український журналіст-міжнародник, Київ.

Пікетували Посольство Росії

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – День спротиву Криму російській окупації провели 26 лютого у столиці. З цієї нагоди відбувся Марш солідарності центральними вулицями міста, щоб підтримати кримчан, які живуть в умовах анексії та спільно згадати події останніх трьох років у Криму.

На Майдані Незалежності провели віче, під час якого відомі громадські та політичні діячі України висловили свою впевненість у швидкому поверненні Криму під суверенітет України та відновленні територіальної цілісності української держави.

Того ж дня з Солом'янської площі столиці відбулася хода до Посольства Росії, у якій взяли участь активісти з організацій „Патріот” та „Українська патріотична альтернатива”. З промовами про засудження російської агресії виступили відомі політичні діячі.

Марш солідарності в обороні Криму. (Фото: Георгій Лук'янчук)

НЕЗАБУТНЄ

1917 рік, Українська Центральна Рада

Станіслав Цалик

4 березня 1917 року в Києві заснувалася Центральна Рада – представницький орган українських політичних, громадських і культурних організацій. Згодом вона стала революційним парламентом України.

Перша адреса Центральної Ради – вулиця Володимирська, 42. В цьому будинку, що стоїть і досі біля Золотих Воріт, діяв з 1908 року український клуб „Родина“. У його приміщенні й заснувалася Центральна Рада.

„Було рішено заложити загальну організацію, яка об'єднувала б всі українські національні організації й стала б на чолі руху. Ухвалено було назвати її Центральною Радою“, – згадував Дмитро Дорошенко, обраний товаришем (заступником) голови.

Проголосували також, щоб очільником нової структури став професор історії Михайло Грушевський, примусово висланий кілька років тому царським урядом до Росії.

До його повернення з Москви тимчасово поклали обов'язки голови на Володимира Науменка, відомого громадського діяча, фундатора популярної в Києві „Гімназії Науменка“.

Члени Товариства українців-поступовців – позапартійної організації ліберально-демократичного напрямку – наполягали, щоб Центральна Рада утворювалася на базі їхнього товариства. Натомість молодь і представники численних соціалістичних організацій вимагали керуватися партійним принципом.

Поступовці вважали ризикованим довірити у революційний момент керівництво людям новим, без досвіду. Проте зформували Раду саме за партійними квотами.

„Тому, – пояснював Д. Дорошенко, – що переспорити й переконати людей з демагогічним нахилом дуже важко“. Він мав на увазі насамперед українських соціал-демократів і соціал-революціонерів.

Лише щодо кандидатури на голову суперечок не виникло: обидві сторони бачили в цій якості М. Грушевського. „Бо всі ми, – згадував визначний громадський діяч і меценат Євген Чикаленко, – вважали його тоді за „некоронованого короля України“, який, як приїде, то дасть всьому порядок і лад“.

За тиждень М. Грушевський повернувся до Києва. Та подорож з Москви могла стати для нього фатальною.

Поїзд мав прибути на вокзал у вечірню годину. Зустрічати професора поїхали члени Центральної Ради Федір Матусівський і Д. Дорошенко. Чекали кілька годин – потягу нема. Що сталося, невідомо. Близько опівночі вони залишили водія з автівкою дочекатися шанованого пасажира, а самі поїхали відпочивати. Водій чекав до 4-ї ранку і теж рушив додому.

А річ була в тому, що поїзд, в якому їхав М. Грушевський, вночі загорівся. Професор встиг вискочити, в чому спав. Всі його речі та документи згоріли. Зі станції, за спогадами Д. Дорошенка, „довелось мандрувати Михайлові Сергійовичу пішки, в пальті поверх білизни і в нічних пантофлях“. А березень був холодний...

12 березня президія Центральної Ради ухвалила „привітати М. С. Грушевського в його помешканні, а потім запросити його на збори Центральної Ради“. Проте вже наступного дня головуючий Федір Крижанівський повідомив, що „привітання п. Грушевського не відбулось, позаяк він був хворим після подорожі“.

Лише 15 березня професор прибув до Центральної Ради.

Перший склад Центральної Ради налічував 94 члени. Серед них – не лише відомі громадські діячі, але й письменники Микола Вороний, Любов Яновська, Людмила Старицька-

Черняхівська, літературознавець Сергій Єфремов, історик Микола Василенко, піонерка українського жіночого руху Софія Русова, протоієрей Нестор Шараєвський, два священники, кілька військових.

Траплялися навіть подружні пари: наприклад, викладач Київської „Політехніки“ Олександр Вілінський та його дружина, письменниця і перекладачка Валерія О'Коннор-Вілінська. Або голова Центральної Ради М. Грушевський і Марія-Іванна Грушевська, вчителька і перекладачка.

У тому першому складі ще не було ані Володимира Винниченка, ані Симона Петлюри. Вони з'явилися лише в другому складі парламенту, вже розширеному, що працював з 7 квітня. Серед 141 його членів – видатний знавець музейної справи, письменник Володимир Леонтович, мовознавець Микола Біляшівський, лікар Олександр Крупський, мовознавець Григорій Голоскевич, архітектор Сергій Тимошенко. Був, до речі, й представник Таврії – Юрій Дежур-Журов.

Нарешті, третій склад, обраний 7 серпня, виявився найчисленнішим – 655 членів. Він засідав до весни 1918 року.

Штаб-квартирою Центральної Ради став Педагогічний музей. „Звідти й почали сходити нитки, що поступово охопили провінційні міста і навіть села України, а також і армію. Українські діячі проявили в цю епоху велику енергію і зуміли за короткий час створити широко розгалужену, міцну організацію“, – захоплено писав київський адвокат Олександр Грольденвейзер.

Пленарні сесії відбувалися в Троїцькому Народному Домі (нині Київський національний академічний театр оперети). Здебільшого засідання були відкритими для відвідувачів. Порядок денний оголошувався заздалегідь. Люди приходили подивитися, як працює український парламент.

„Засідання розпочалось у великій залі, – читаємо в одному з протоколів, – на хорах повно публіки“. В іншому: „Головує тов. Грушевський. Всі хори й лави заповнені народом“.

Щоправда, було й таке: „Розпочинається засідання о пів на дев'яту вечора. Депутатів мало, публіки теж обмаль, бо порядок дня для широкої публіки малоцікавий“. Того дня розглядалася низка законопроектів про склад суддів вищого суду.

Не раз сесії парламенту завершувалися о 12-й год. ночі при співах „Заповіту“ і „Ще не вмерла України“.

Переважно головував М. Грушевський, інколи – його заступники. Траплялося, вечірні засідання затягувалися до 2-ої години ночі. Історичне засідання, на якому ухвалили IV Універсал про державну незалежність України, „розпочалося лиш на початку 1-ої год. ночі, бо до того часу фракції обговорювали в остаточній формі Універсал. Публіка, якої набилосся сила-силенна, терпляче чекала початку“.

Центральна Рада працювала до кінця квітня 1918-го – трохи більше року. Проте відіграла видатну роль: проголосила створення Української народної республіки, обрала тризуб у якості герба, а кольорами державного прапора – жовтий і блакитний. Ухвалила „Закон про випуск українських грошей“. Затвердила закон про громадянство. Призначила уряд самостійної України. Визначила адміністративно-територіальний поділ України. Нарешті, ухвалила в трьох читаннях Конституцію УНР.

Найголовніші символи сучасної України були офіційно закладені саме тоді.

BBC

Станіслав Цалик – український історик, краєзнавець, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Дипломат мав інше громадянство

МАНІЛЯ, Філіпіни. – Комітет закордонних справ Філіпін відкинув номінацію Перфекта Ясяя на посаду найвищого дипломата країни, тому що він спочатку заперечував, а відтак 8 березня признався, що колись був громадянином США. Він був громадянином США у 1986 році, але це було уневажене, бо він не плянував залишатися в США і покинув країну рік пізніше. Філіпінське громадянство є вимогою на всі призначення до виконавчої гілки уряду. („The Washington Post“)

■ Знайдено бойовий літак з 1944 року

БІРКЕЛЬСЕ, Данія. – Коли 14-літній студент Даниїл Крістіансен з північної Данії одержав домашнє шкільне завдання про Другу світову війну, його батько Клавс жартома подав думку пошукати недалеко їхнього домашнього господарства літак, який розбився 1944 року. Маючи прилад для виявлення металів і сильну дозу скептицизму, вони вийшли в поле 6 березня і незабаром прилад дав знати, що знайдено метал. Розкопи виявили залишки німецького бойового літака „Месершміт Bf-109“. Повідомивши поліцію, батько й син за кілька днів, разом з представником Посольства Німеччини і протехніками спостерігали, як дальші розкопи виявили кулемет, частини мотора та кості пілота. К. Крістіан сказав репортерам, що його дід розповідав йому про аварію, але орав поле впродовж 40 років і ніколи не бачив сліду літака. Хлопець отримав вільний день від науки, щоб спостерігати за розкопками й написати своє шкільне завдання. („The New York Times“)

■ Стримано продаж книжок

ЛОНДОН. – Єрусалимський Музей Голокосту „Яд Вашем“ минулого місяця заперечував проти розпродажу на інтернеті компанією „Амазон“ трьох книжок, які заперечують Голокост. Дотепер компанія не продавала цих книжок в країнах, де заборонено заперечувати Голокост, але продавала їх в США та Великобританії. Однак, 8 березня скритиковані книжки вже не могли бути закуплені через „Амазон“ в обох країнах. Директор бібліотеки „Яд Вашем“ Роберт Розет сказав, що компанія зробила позитивний перший крок, бо це означає, що вона прислухалася до його вимог та від інших організацій, такі як Світовий Єврейський Конгрес. Він додав, що треба „Амазонові“ заборонити позитивні рецензії на ці книжки і не радити їх покупцям. „Амазон“ відмовилася від коментарів в цій справі. („The Jewish Chronicle“)

■ Зростає надмірне товстіння у США

ЧИКАГО. – „Журнал Американської медичної асоціації“ (JAMA) 7 березня опублікував висліди аналізу опитувань про публічне здоров'я у США в 1988-2014 роках. Дослідження провели д-р Джоян Жанг і його колеги з Джорджія Савтерн Університету. Вони проаналізували статистику 27,350 осіб, віком 20-59 років. Хоч вага зростає в дорослих американців, чимраз менше з них стараються згубити вагу. В минулому приблизно половина американців важила забагато або була надмірно товстою. Тепер ця цифра досягла 65 відс. Особи, котрі важать понад 50 фунтів вище ідеальної ваги, вважаються надмірно товстими. Найбільше (55 відс.) їх було серед афроамериканських жінок. Автори пишуть, що не всі особи правильно сприймають свою вагу, або їхні лікарі не говорять про це з ними. Також, чим довше доросла особа живе з надмірною вагою, тим менше вона виявляє бажаннн згубити її. („www.sciencedaily.com“)

■ Рада Безпеки засудила Північну Корею

НЮ-ЙОРК. – Рада Безпеки ООН 7 березня засудила Північну Корею за її недавні пуски балістичних ракет. День раніше Північна Корея випустила чотири балістичні ракети в море недалеко від північнозахідного побережжя Японії. Рада Безпеки погрозила посилити санкції проти цієї комуністичної держави, які ООН запровадили ще в 2006 році за поширення забороненої ядерної і ракетної зброї. („Reuters“)

Передплатуйте і читайте „Свободу“

Відділ передплати:

- Понад 120 років на службі діяспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

973-292-9800 дод. 3042

Нема майбутнього без дітей

До кінця 2016 року чисельність населення України зменшилася на 10 млн. осіб і становила лише 42 млн. У 1991 році їх було 51 млн. 244 тис. Цікавий факт: після відновлення незалежної Української держави народжуваність стрімко пішла вгору, і вже в 1993 році населення збільшилося до 52 млн. 244 тис. Відтак почався спад, і він триває досі. Причин багато: смертність час від часу стає вищою, ніж народжуваність, частішою стає безплідність шлюбних пар, збільшуються серцево-судинні, гінекологічні захворювання, росте кількість абортів. Здоровий спосіб життя, особливо серед молодих чоловіків, ще не став повсякденною нормою. Даються взнаки болючі соціально-економічні проблеми, а найпростішим способом їхнього вирішення є, на жаль, еміграція до розвинутіших країн.

Для нормального відтворення людської популяції потрібно, щоб кожна жінка за своє життя народила троє дітей. В Україні цей показник навіть менший, ніж двоє дітей. Щоправда, є помітна різниця за регіонами. В західних областях народжуваність вища – переважно за рахунок сільського населення, але не тільки. І річ навіть не в економічних чинниках, адже там насправді і безробіття значніше, і середня платня нижча. Причина – в іншій ментальності. Український захід – це регіон з набагато вищою релігійністю людей, а вона спонукає до здоровішого способу життя, орієнтує на родинні цінності. Тут і смертність серед чоловіків працездатного віку нижча, і загальна тривалість життя вища.

Жодне суспільство не має перспективи без нормальної народжуваності. Однак, це лише половина проблеми. Дуже важливо, щоб однією з галузей державного життя стала турбота про родини з дітьми. У багатьох розвинутих країнах діють такі форми державної допомоги сім'ям з дітьми, як податкові пільги, одноразова допомога при народженні дитини, пакет допомоги з догляду за дитиною до трьох років, спеціальна допомога для малозабезпечених сімей з дітьми, фінансова підтримка для одиноких батьків, допомога при народженні другої, третьої і наступних дітей, різні програми для молодих батьків тощо.

Тому такі країни, як США, Франція, Бельгія, Швеція, Великобританія, Ірландія, Португалія, Люксембург, прибалтійські республіки змогли вибратися з демографічної пастки і не просто знайшли ефективний спосіб стимулювання народжуваності, а винайшли індивідуальні моделі відтворення людських ресурсів у відповідності до власних цілей розвитку, економічних умов і культурних традицій.

Іншими словами – потрібна не лише сильна економіка, але й розумна, далекоглядна політика.

Тим часом в Україні саме присутність дітей в родині мимоволі стає перешкодою для досягнення нею економічної стабільності. На сьогоднішній день рівень доходів і витрат родин з дітьми та молодих сімей майже на 20 відс. нижчий, ніж середній по Україні, а показник бідності удвічі вищий, ніж у сім'ях без дітей. Закономірним вислідом такого ставлення держави до цієї проблеми є те, що три чверті новостворених сімей відкладають поповнення родин на невизначений час.

Отже, логіка дальшого розвитку України ясна і зрозуміла: держава сильною стане тоді, коли сильною буде українська сім'я.

ІСТОРІЯ

Члена ОУН розстріляли 1967 року

Євген Цимбалюк

50 років тому в радянській Україні стався безпрецедентний випадок – як для юриспруденції самої республіки, так і загалом всього світу. Президія Верховної Ради Української РСР прийняла рішення судити людину не за чинним законодавством, а за тим, яке діяло ще у 1927 році. Різниця полягала у найвищій мірі покарання. На 1967 рік це було 25 років тюремного ув'язнення. На 1927 рік – розстріл. Було складено 12 томів кримінальної справи. Вирок оголосили Антонові Олійникові, членові ОУН, засудженому на 25 років, який тричі втікав з найбільш охоронених місць ув'язнення. Будучи короткочасно на волі, А. Олійник не припиняв боротьби за незалежність України.

А. Олійник народився на хуторі Березина, Рівненська область. Мріяв про науку. Коли почалася Друга світова війна, він зрозумів, що Україна, яка прагне незалежності, має двох затятих ворогів – нацистів та більшовиків. Саме задля боротьби проти них вступив в ОУН. Був провідником юнацької сітки, охоронцем районного провідника, документалістом районного проводу. До 1947 року провадив антикомуністичну агітацію, поширював антирадянські листівки. Налагоджував систему взаємозв'язків збережених осередків.

Фатальним для А. Олійника став 1947 рік. Тоді він вийшов на групу „Кнопа“ (назва від псевдо її очільника). В історії цей рух – „кнопівський“ – малодосліджений, але він мав своє помітне місце. Це була група українських радикальних націоналістів, яка „відкололася“ від Центрального проводу ОУН і вважала за доцільне самотужки вести боротьбу (в основному терористичну) проти всіх, хто посягає на Україну.

Люди, які представилися „кнопівцями“, арештували А. Олійника, накинули йому мішок на голову і змусили доповідати, що він доброго зробив для України. При арешті було вилучено гвинтівку, 49 набоїв, гранату, пістолет, листівки та брошури із закликом боротися за вільну Україну.

Присуд був максимальним – 25 років тюремного ув'язнення. Відбувати покарання довелося спочатку в Мордовії. Не пройшло й півроку, як в'язень зі співниками втік з табору у вагонетці, присипаній торфом. Охорона лише на третій день помітила, що на торфовиську не вистачає ув'язнених робітників. На сьомий день затримали в лісі А. Олійника.

За спробу втечі суд додав йому ще два роки ув'язнення. А потім ця додавальна процедура повторювалася ще двічі, бо А. Олійник загалом здійснив три втечі. Таким чином, загальний термін його перебування у в'язниці дійшов до 33 років.

Другий раз А. Олійникові вдалося вирватися на волю у 1954 році. В'язень здійснив 13-метровий підкоп. У його спорядженні не було лопати чи ножа. Лишень ложка. Протягом декількох місяців викопував землю, приховував її і зрештою дістався до місцини поза тюрмою. А далі форсування річ-

Антон Олійник

ки на човні, який йому підготували доброзичливці, і довга-предовга дорога додому.

Два місяці А. Олійник потайки набирався сили у рідній домівці. А потім вирішив шукати зв'язок з групою його повстанського побратима „Шуляка“, яка, на його переконання, ще мала б діяти в поліських лісах. Арешт перервав цю спробу.

Третя втеча разом з іншим в'язнем, Романом Семенюком, сталася 12 серпня 1965 року з особливого табору „Дубравлаг“. Цього разу втікачам довелося форсувати річку шириною 500 метрів. Передбачаючи, що по них стрілятимуть, затримали дихання і тривалий час перебували у водянній глибині. Переслідувачі подумали, що вцілили у втікачів.

Вирвавшись з неволі, втікачі попрямували в Україну. Побували на могилі Тараса Шевченка, у Київській та Почаївській лаврах, на „Козацьких могилах“ у селі Плешевій. А також у родинних націоналістів, хто разом із ними був в тюрмі. Спинилися на малій батьківщині Р. Семенюка – у Сокальському районі на Львівщині. Там облаштували бункер і почали вести підпільну боротьбу. Надрукували, зокрема, 1,000 листівок про істинну сутність комуністичної влади. Під час поширення цих листівок А. Олійник знову потрапив під арешт. Йому додали ще п'ять років неволі.

У неволі А. Олійник відсидів 18 років. Залишалося ще 15. Розуміючи, що надалі вирватися з тюремних лабетів не зможе, написав листа до провідника Компартії Микити Хрущова з проханням про помилування. Хтозна, чи дійшов цей лист до М. Хрущова, але Рівненський обласний суд отримав дозвіл засудити А. Олійника до розстрілу.

А. Олійника розстріляли 6 лютого 1967 року в Києві. Де його могила, наразі невідомо. У повоєнний час померли його батьки. Сестра Надія, яка добивалася реабілітації брата, так й не дочекалась цієї реабілітації. На батьківщині А. Олійника немає жодної меморіальної дошки на його честь. А треба було б...

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Промова письменника Івана Малковича при врученні Шевченківської премії

9 березня Президент України Петро Порошенко вручив Національну премію України ім. Тараса Шевченка лауреатам 2017 року. Високої державної нагороди в галузі літератури і мистецтва удостоєні поет, прозаїк і видавець Іван Малкович – за книжку „Подорожник з новими віршами”; скульптор Микола Малишко – за художній проєкт „Лінія”; композитор Богдана Фроляк – за симфонію-реквієм „Праведна душа”, хорову кантату „Колір” і музичний твір „Наснитись сон мені”; кіномистець Степан Коваль – за анімаційний серіал „Моя країна – Україна”. Нижче вміщуємо промову І. Малковича – пристрасну, глибоку і великою мірою несподівану, бо стосувалася не нагородженої книжки, а постаті нашого національного Кобзаря-Пророка і його вічної актуальності в духовному житті нашого народу.

В середині 1980-их років улюбленою розвагою кількох молодих поетів була, зокрема, й така: комусь з „непосвячених” ми цитували певні знакові рядки і просили відгадати, хто їх написав. От, наприклад: „Слова дощем позамивались... І не дощем, і не слова...”. Люди називали і Вінграновського, і ще когось – найначитаніші припускали, що це Еліот чи Сен-Жон Перс... І як солодко було відкривати їм, що це – Шевченко! І що „Ми восени таки схожі хоч капельку на образ Божий” чи, скажімо, „Готово! Парус розпустили...” – це теж Шевченко.

Ми хвалилися Шевченком, як у тому давньоукраїнському канті: „І Тобою, милий Боже, повсякчас хвалюся”.

Як же нам хотілося довести всьому світові, що Шевченко і модерний, і сучасний, адже з нього постійно ліпили тільки селянського романтика і таврувальника панів, понижуючи образ національного генія до постаті бідного кобзаря, що печально пощипує струни кобзи чи бандури.

Тобто: „Читайте „Наймичку” й „Тополю”, забудьте „Мертвим і живим” –, як уїдливо зауважив сучасний поет.

Біда в тому, що в багатьох шкільних і студент-

ських аудиторіях саме такий образ Шевченка переважає й досі — кріпак і селянський поет-мученик. „Скиньте з Шевченка шапку. Та отого дурного кожуха. Відкрийте в нім академіка. Ще одчайдуха-зуха...” – закликав Драч і багато інших поетів впродовж сторіччя.

Але наша українська натура й далі продовжує зациклюватися на образі мученика, затінюючи істинний образ Шевченка-поета, чий „Кобзар” – особливо в часи бездержавності – і аж дотепер правив нам за найвищу Конституцію Національного Духу.

Багато поетів страждали і гинули, але небагато давали прихисток у слові цілій нації.

І не випадково уже в нашій драматичній дні відважний син древнього вірменського народу Сергій Нігоян гине в центрі Києва за ідеали гідності саме з Шевченковими словами на вустах: „Борітеся – поборете!”. Не випадково, перекикуючи той незабутній протестний брязкіт наростаючого бойовиська, молода українська письменниця, стоячи на вершечку барикади на Грушевського і показуючи пальцем на яничарів, з убивчою силою проголошуватиме Шевченко-ве: „Во Іудеї, во дні они, во врем’я Ірода-царя...

романські п’яні легіони паскудились...”.

Бо справжні Шевченкові смисли в багатьох його творах звучать як важкий, глибокий рок, а не мелясна попса.

Я мрію дожити до тих часів, коли дітям у школі перестануть сльозливо оповідати про горопашного кріпака, який служив безправним, безсловесним попихачем у панів, а змінять парадигму і вестимуть надхненну мову про неймовірного хлопчика, що аж світився великим талантом, який без тата й мами, і без, здавалося, жодних шансів на успіх, створив сам себе. І це його світіння бачили всі – і той свавільний п’яний дячок, з яким малий Тарас читає псалтиря над померлими, – а читає він найкраще за всіх своїх ровесників — і навіть норовистий Павло Енгельгардт, до якого хлопчик приходив по дозвіл навчатися у хлипнівського маляра, бо з дитинства любить малювати вояків і коней, це його найбільша пристрасть, і він вперто шукає вчителя. Енгельгардт швидко збагнув, що йому до рук потрапив справжній скарб, адже Тарас найдотепніший, найспритніший, він усе робить завиграшки, талановито, – кращого за нього не знайти! І він бере хлопця спочатку у Вільно, а потім і в столицю.

А Шевченко тим часом вишкочується в малярстві, і його мистецьке око все помічає. Виявляється, панське життя теж має свої протиріччя. У кожного суспільного стану – своя морочка. І, попри зрозумілий класовий антагонізм, Шевченко згодом напише й таке, що в нас нечасто цитували:

Не завидуй багатому:
Багатий не знає
Ні приятні, ні любові —
Він те все наймає...

(Закінчення на стор. 15)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Шевченко застеріг сучасних українців

У широкій і пророчій творчості Тараса Шевченка ми майже при кожному читанні знаходимо дуже багато актуального сьогодні, хоча було воно написане понад 150 років тому. Щороку ми відмічаємо Шевченківські роковини не тільки в Україні, але й по світу не тільки для вшанування Т. Шевченка, але, мабуть, ще більше для власного сумління. Візьміть в руки „Кобзар”, читайте вірші й знайдете таке, що покаже, як треба жити у наступному році.

Відомий американський часопис „Вашінгтон Пост” 3 березня опублікував статтю під назвою „Все, що вам потрібно знати про Трампа і Росію”. Подаю з неї деякі парадоксальні уривки:

„Президент Трамп запізнався з Президентом Росії Володимиром Путіним дуже добре”, але він „не знає Путіна”.

В. Путін вислав Трампові „подарунок і вони розмовляли”, але Трамп не має „жодного відношення до нього”.

Д. Трамп не має „нічого спільного з Росією”, але його син сказав: „Росіяни становлять більше, ніж диспропорційну частину наших активів” і „ми бачимо багато грошей, які переливаються з Росії”.

Не було „жодних комунікацій” між командою Д. Трампа і Росією під час кампанії і переходу, окрім комунікацій з Росією майбутнього радника національної безпеки Д. Трампа, його майбутнього головного прокурора та його зятя та ще двох. Головний прокуратор Джеф Сешенс „не мав комунікацій з росіянами”, крім двох зустрічей з російським Послом Сергієм Кісляком, про що він не сказав під присягою. Д. Трамп звільнив Майкла Флінна, свого радника національної безпеки, про якого він сказав, що він не зробив нічого злого, а санкції, про які М. Флінн говорив з С. Кісляком у розмові, яку він не пам’ятає, не були дійсно санкціями. Колишній завідуючий кампанією Д. Трампа Павло Манafort „не мав нічого спільного з Росією”, хіба що широку діяльність на користь російських олігархів та проросійських в Україні.

І так далі...

Але на цьому парадокси не закінчуються. Радіо Свобода у Філадельфії провело у Культурному центрі короткі опитування серед декількох українців щодо оцінки перших 30 днів діяльності нового Президента США. Майже всі опитувані дали пре-

зидентові позитивну оцінку, при тому не згадуючи про його російські контакти, а скоріше хвалили його за жорстку політику до нелегальних імігрантів, що проявилось у його першому декреті, який викликав велике обурення не тільки серед американського суспільства на загал, але позначився також негативним відгуком американського судочинства.

Мене здивувало таке ставлення українців у Філадельфії, бо майже усі, якщо не всі опитувані, що вихваляли Президента Д. Трампа, самі були недавніми імігрантами. Тільки не відомо, чи були вони, а може ще є, нелегальними. Мабуть, забули, або навіть не думають, що є ще чимало їхніх братів і сестер, які перебувають у подібному становищі. Мабуть, забули доручення Т. Шевченка: „Обніміте ж, брати мої, найменшого брата”.

Мабуть, для таких людей ставлення до Росії, а може навіть сучасна війна Росії проти України теж сприймаються за словами: „Моя хата з краю, нічого не знаю.” Але не хочеться в це вірити!

Все ж таки є позитив навіть у цих парадоксах. Сьогодні „Вашінгтон Пост” і „Нью-Йорк Таймс” – найбільші противники Росії і тим самим захисники України. Як для мене, добре одержати підтримку таких потужних чинників як американські часописи лівого центриського крила коштом тільки наших егоїстичних наївних нових імігрантів, а також старих і тут народжених. До речі, ці останні ніби забули, що їхні батьки, діди чи прадіди були імігрантами. В більшості, вони керуються сліпою партійною дисципліною: Д. Трамп – республіканець, тобто він добрий!

Лишається, мабуть, тільки порада для „моїх незрячих братів-грецьосів”, як називав своїх національних братів і сестер Т. Шевченко, – не пошійте себе і мене у дурні своїми гаслами патріотизму (одне більше другого), коли живете зовсім по-іншому (це вже мої слова), бо за словами Велико-го Кобзаря: „Москалі лихі люди, зроблять лихо з вами”. А для цього їм потрібно незрячих, або просто байдужих, або ще гірше – егоїстичних. Треба схаменутися! „Схаменіться, будьте люди, бо лихо Вам буде!”

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Пресфонд „Свободи” за січень 2017 року		
\$	ІМ'Я	МІСТО
100	Jakubowycz, Alexander & Daria	Brecksville, OH
50	Beregulko, Pavlo	Columbia, SC
	Harasymiak, Andrei	New York, NY
	Karpenko, Andrij	Des Plaines, IL
40	Rak, Wolodymyr & Anna	New York, NY
25	Juzeniw, Alexandra	New York, NY
	Mykytiuk, O.	Scarborough, ON
	Remeniuk, Leon & Vera	Kenosha, WI
20	Babiuk, Myron	Webster, NY
	Belendiuk, Michael & Lydia	North Port, FL
	Bubniak, Oksana	Monroe, NY
	Koliszynskyj, Ludmyla	Chicago, IL
	Kuropas, Bohdan & Lydia	Hickory, NC
	Kusio, Theodore	Newington, CT
	Schwejk, Lena	Fullerton, CA
	Sochan, Ihor	Woodcliff Lake, NJ
	Staruch, Theophil	Springfield, VA
	Swieczkowski, Halyna	Berkeley Springs, WV
	Wasylyk, Taras	Mountainside, NJ
15	Wolowczuk, Walter	Orland Park, IL
10	Bilas, Myron	Jenkintown, PA
	Czuchta, Petro & Rozalia	Bristol, CT
	Fedenyshyn, Stefania	Springfield, NJ
	Krywulych, Myroslaw	Amsterdam, NY
	Latyshko, Mykola	Etobicoke, ON
	Oransky, Nadia	Phoenixville, PA
	Rybak, Roman	St Paul, MN
	Slysh, Roman	Raleigh, NC
	Stetkewycz, Jaroslaw	Warren, MI
	Worobec, Alexander	Flushing, NY
7	Koropeckyj, Oksana	Catonsville, MD
5	Tymiuk, Dmytro	Baltimore, MD
РАЗОМ: \$712		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи”!		

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Пластове новацтво відбуло зимову прогулянку

Ірена Савчин

МОНТИСЕЛО, Нью-Йорк. – 4 лютого відбулася одноденна зимова прогулянка пластунів-новаків нью-йоркської метрополії та їхніх родин на лещетарській горі „Holiday Mountain“. Її організували члени сеньйорського куреня „Спартанки“, гурток Нью-Йорк-Нова Англія.

Щороку усе більше учасників приїждять, щоб разом зайнятися сніговими видами спорту. Цього року 65 новаків і юнаків та їхні родини, разом понад 100 учасників, скористалися з чудової погоди задля лещетування на стежках прихильної гори. Декілька юнаків почали лещетувати на ті горі в новацтві і далі повертаються, щоб поповнити свої приємні спомини. Також була нагода брати участь в „tubing“ – спусках з засніженої гори на гумових колах. Стежки були густо засипані – випав свіжий сніг і діти могли забавлятися увесь день.

Прогулянка почалася з пластового відкриття. По обіді „Спартанки“ провели гутірку про історію лещетування і правила безпеки. Новацтво здавало вмілості „Морозенко“ і „Лещетарство“.

Учасники зимової прогулянки пластунів-новаків. (Фото: Тарас Будорович)

При кінці дня всі зібралися на велику ватру, де можна було завітися пісеньками і наситися солодощами. Організатори перепровадили знайому казку „Ріпку“ і включили

новаків і новачок до участі в інсценізації. Дітей нагородили відзначками. Ватра закінчилася традиційною пластовою піснею прощання „Ніч вже йде“ та „іскрою“.

Провідниками прогулянки були Талія Даниш – станична нью-йоркської станиці Пласту, Ліда Прокоп, Леся Магун, Христя Іваник та Кікі Зініч.

Зустріч з Сенатором Еймі Клобушар

Олександр Полець

СЕЙНТ-ПОЛ, Міннесота. – 26 лютого з допомогою української громади Адвокаційний комітет організував зустріч з сенатором Еймі Клобушар. Понад 250 осіб прийшло почути сенатора. Програма розпочалася фотосесією сенатора Е. Клобушар з дітьми у вишиванках, яких прийшло понад 20 осіб.

Потім Володимир Анастасієвський, голова Українсько-Американського Осередку, представив Сенатора Е. Клобушар, Людю Анастасієвську від Адвокаційного комітету, Офілію Карамушко від „Maidan Minnesota“, Тома Генсона – дипломата в резиденції і професора міжнародних наук при Міннесотському університеті.

Також, з допомогою Е. Клобу-

шар було встановлено відеозв'язок з Києвом і до присутніх приєдналася Посол США в Україні Марія Йованович. Це зробило зустріч більш цікавою та інформативною.

В програмі першою виступила Л. Анастасієвська, яка розповіла про діяльність та працю Адвокаційного комітету та про організацію „Ukrainian War Casualties“, яка надала фінансову допомогу багатьом пораненим добровольцям-військовикам.

У метрополії Сейнт Пол-Міннеаполіс внаслідок війни в Україні виникло дві організації. Одна з них, „Maidan Minnesota“, взялася за постачання медикаментів на передову лінію військових дій пораненим військовим, а друга, „Ukrainian War Casualties“, зайнялася постачанням фінансової допомоги пораненим, які проходять реабілітацію.

Бачачи потребу знайти допомогу Україні на вищому рівні, українська громада створила Адвокаційний комітет, який займався інформаційною ділянкою для наших сенаторів і конгресменів, організував зустрічі з представниками обох сенаторів та майже з усіма представниками конгресменів, а в деяких випад-

ках також особисто з конгресменами штату. Найуспішнішими були зв'язки з Е. Клобушар. Вона в Сенаті є членом „Ukraine Caucus“, цього літа особисто прийшла привітати „Фестиваль української спадщини“, а цієї зими, ще з двома сенаторами, їздила в бойову зону на південному сході України.

На зустрічі О. Карамушко розповіла про діяльність організації „Maidan Minnesota“, яка спромоглася переслати велику кількість ліків для поранених військових. Про сучасну ситуацію у світі розповів Т. Генсон, який має досвід 23-річної дипломатичної праці в країнах Європи, Азії та в СРСР.

Сенатор Е. Клобушар розповіла про її неформальні зв'язки з українцями Міннесоти, а тоді дуже послідовно оповіла про її поїздку до зони конфлікту на південному сході України.

Посол М. Йованович розповіла про її працю в Україні. Під час цих двох промов були багаторазові оплески, а після закінчення промов багато письмових запитань, на які сенатор давала відповіді. Ті запитання, які стосувалися дипломатії, вона направляла до Посла М. Йованович, яка відповідала на них. Українська громада була задоволена зустріччю.

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує

на презентацію

Українського Вільного Університету

У програмі виступи:

д-р Марії О. Пришляк

Ректорки і професорки УВУ

„Напередодні 100-ліття Українського Вільного Університету: нові перспективи та виклики“

д-ра Олександра Мотиля

Декана Факультету державних та економічних наук, професора УВУ

„Дещо про навчання та студентів УВУ“

Перегляд відеофільму про УВУ

в суботу, 25 березня 2017 року
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Сенатор Еймі Клобушар з молоддю української громади в Міннесоті. (Фото: Зіна Гутманіс)

Увесь світ відзначив Шевченкове свято

Агенція „Укрінформ“ підготувала повідомлення про відзначення дня народження Тараса Шевченка в українських громадах світу.

КИЇВ

В київському парку ім. Тараса Шевченка 9 березня відбулася акція „Global Shevchenko“, присвячена дню народження поета. Сотні киян одночасно зачитали вірш „В казематі“ („Мені однаково, чи буду“).

Подібні читання в цей же час відбулися в Ризі, Одесі, Маріуполі, Луцьку, Івано-Франківську, Рівному, Житомирі, Ужгороді, Сумах, Хмельницькому, Чернівцях, Миколаєві, Буенос-Айресі, Баку, Празі та багатьох інших містах.

Учасники акції фотографувалися біля пам'ятників Т. Шевченкові у своїх містах. До цієї частини акції долучилися понад 3,500 учасників з 25 країн світу та 132 населених

пунктів України, зокрема, учасники з Азербайджану, Білорусі, Болгарії, Вірменії, Греції, Грузії, Данії, Йорданії, Канади, Китаю, Куби, Латвії, Литви, Македонії, Польщі, Росії, Румунії, Словаччини, Словенії, США, Угорщини, Франції, Хорватії та Чехії.

У Києві 10 березня, у Національному музеї Т. Шевченка презентували найбільше у світі видання „Кобзаря“. Розміри цієї книги становлять 2 метри у висоту і 1.5 метра у ширину. У книзі шість сторінок, на яких викладені найбільш знакові твори Т. Шевченка. У церемонії взяли участь посли Білорусі, Індії, Македонії, Мексики, Пакистану, Польщі. Під час урочистої церемонії була представлена виставка „Шевченко і Київщина“.

ОТАВА

10 березня Канада приєдналася до всесвітньої акції „GlobalShevchenko“, присвяченої

203-ій річниці від дня народження Тараса Шевченка. Незважаючи на морозну погоду та сильний вітер, українці зустрілися до спільної фотографії біля пам'ятника поетові у Отаві.

АТЕНИ

9 березня, з нагоди 203-ої річниці від народження Тараса Шевченка, українська громада Греції разом з представниками Посольства України, муніципалітетів міст Зографу

і Мандра-Ідилія поклала квіти до трьох пам'ятників Кобзаря.

Пам'ятники встановлені на території української дипломатичної установи в Атенах, а також в парку Гуді Атен (муніципалітет Зографу) та на площі Грецько-української дружби в місті Мандра.

Українська громада Греції поклала квіти до пам'ятника Кобзареві. (Фото: „Укрінформ“)

КИШИНІВ

Покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулося на території гімназії ч. 8, яка носить ім'я Великого Кобзаря. У заході взяли участь представники українських громадських організацій Молдо-

ви, творча інтелігенція, учні та педагогічний колектив гімназії, а також дипломати Посольства України в Молдові.

Промовляв Посол України в Молдові Іван Гнатишин. Учасники зустрічі читали вірші та співали пісні на вірші Т. Шевченка і приєдналися до всесвітньої акції „GlobalShevchenko“.

Представники українських громадських організацій Молдови біля пам'ятника Кобзареві. (Фото: „Укрінформ“)

ВАШІНГТОН

Українська громада США і представники Посольства України 9 березня вшанували 203-тю річницю з дня народження Тараса Шевченка. Церемонія, яка відбулася біля пам'ятника Кобзареві в центрі американської столиці, розпочалася спільною молитвою, яку виголосив Єпископ Української Католицької Церкви Іван Бура. Учасники церемонії покла-

ли квіти біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. До присутніх звернувся Посол України в США Валерій Чалий, який сказав: „Сьогодні ми робимо все можливе для звільнення України від окупанта. А допомагають нам дороговкази, які залишив великий Кобзар: гідність, воля й любов до Батьківщини“.

З промовою до присутніх звернувся президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій. На церемонії читали вірші Кобзаря.

Українці США і представники Посольства України біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. (Фото: „Укрінформ“)

РИГА

9-10 березня в рамках всесвітньої акції „GlobalShevchenko“ українці разом зі своїми латвійськими друзями провели низку заходів, присвячених дню народження та дню смерті Великого Кобзаря.

Після фотографування біля пам'ятника Тарасові Шевченкові учасники події поклали квіти, зачитали вірш „В казематі“ та інші твори поета. Наймолодшою з учасників акції була Антоніна Рибіна з дитячого садка при Ризькій українській

середній школі з віршем „Садок вишневий коло хати“.

10 березня в актовій залі Української школи в Ризі відбувся літературний вечір, організований спільно з місцевим Українським товариством „Дніпро“. Школярі читали вірші та співали пісні на слова поета. Також була проведена виставка витинанок.

Урочистості закінчилися 12 березня в Українській греко-католицькій парафії Преображення Господа нашого Ісуса Христа в Ризі. Після Літургії та Молитви за Україну відбувся вечір вшанування пам'яті Т. Шевченка.

БУКАРЕШТ

Покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові відбулася 8 березня в центральному парку „Херестреу“.

У акції взяли участь представники Союзу українців Румунії, студенти українського відділення Букарештського університету, громадяни України, які тимчасово перебувають у Букарешті і працівники Посольства України в Румунії.

„Життя Великого Кобзаря є прикладом свідомого вибору людини,

яка стала на нелегкий, наповнений випробуваннями шлях служіння українському народові“, – зазначив тимчасовий повірений у справах України в Румунії Євген Левицький.

Про творчий доробок Т. Шевченка говорили депутат парламенту Румунії від українських громадських організацій, заступник голови Союзу українців Румунії Михайло Трайста, голова Букарештського відділення Союзу українців Ярослав Колотило, головний редактор газети „Український кур'єр“ проф. Іван Робчук.

Покладання квітів до пам'ятника Тарасові Шевченкові в Букарешті. (Фото: „Укрінформ“)

RESURRECTION

MUSIC FROM THE UKRAINIAN SACRED CHORAL TRADITION

Michael Zaugg, CONDUCTOR

A combined male chorus of over 50 singers, featuring members from

Pro Coro Canada
Boyan Ensemble (Kyiv)
Homin Municipal Choir of Lviv
National Philharmonic of Ukraine
Chorus of the Armed Forces of Ukraine
Vydubychi Church Choir (Kyiv)
Ukrainian Bandurist Chorus (Detroit)
Axios Men's Ensemble of Edmonton
Ukrainian Male Chorus of Edmonton

MUSIC FROM THE RESURRECTIONAL DIVINE LITURGY

Fr. John Sembrat OSBM

And selected Ukrainian sacred masterpieces

TORONTO • WEDNESDAY, APRIL 19, 2017

7:30 PM, St. Paul's Anglican Church

ROCHESTER • THURSDAY, APRIL 20, 2017

7:00 PM, St. Michael's Roman Catholic Church

PHILADELPHIA • FRIDAY, APRIL 21, 2017

7:00 PM, Cathedral of the Immaculate Conception

NEW YORK CITY • SATURDAY, APRIL 22, 2017

7:30 PM, St. Francis Xavier Roman Catholic Church

Tickets \$35 • Available at the door and
at www.resurrectionalliturgys.com

Патріярх УГКЦ...

(Закінчення зі стор. 1)

них ресурсів України Остап Семрак, генеральний директор Шевченківського національного заповідника Мар'ян Піняк, його перший заступник Ігор Ліховий, а також представники органів місцевого самоврядування.

Після Літургії було висаджено символічне дерево єднання з жолудів столітніх дубів, які ростуть на Тарасовій горі. Також традиційно було посаджено біблійне дерево – смоківницю. В задумі організаторів ця акція стала початком висадження алеї дубів із Тарасової гори на площах та у парках України і світу, які пов'язані з

ім'ям Тараса Шевченка.

За словами Владики Йосифа, з цими дубами пов'яжуться коріннями різні міста України, схід та захід, і всі українці, які покинули рідну землю і осіли корінням в чужих краях.

Опісля відбулася урочиста хода на Тарасову гору, а також церемонія покладання квітів до пам'ятника Т. Шевченкові. На могилі Кобзаря було відслужено Панахиду за упокій його душі та всіх полеглих за волю України.

Після цього священикам було передано паростки дубів, які вони повезли до Києва, Вінниці, Чернігова, Черкаса, Вишгорода, Білої Церкви, Фастова, Ірпеня, Василькова, Обухова, Ніжина, Золотоноші, Вишневого.

Патріярх УГКЦ Святослав поклав квіти на могилу Тараса Шевченка. (Фото: Олександр Костирко)

Contact us:

888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:

SELECT SEVEN – 3.5%*

STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЗАРЕЗЕРВУЙТЕ ДАТУ
9-14 вересня 2017 / Львів

СВЯТКОВИЙ ТИЖДЕНЬ УКУ у Львові

**НА ЗАВЕРШЕННЯ
КАМПАНІЇ
РОЗВИТКУ УКУ**
(2010-2016)

НОВЕ ПОКОЛІННЯ ДЛЯ НОВОЇ УКРАЇНИ

**УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАПРОШУЄ
ДРУЗІВ І ЖЕРТВОДАВЦІВ З ЦІЛОГО СВІТУ ДО ЛЬВОВА
НА СВЯТКУВАННЯ ЗАВЕРШЕННЯ
СЕМИЛІТНЬОЇ КАМПАНІЇ РОЗВИТКУ УКУ (2010 – 2016)**

П Р О Г Р А М А

9 ВЕРЕСНЯ, СУБОТА

- Святковий бенкет за участі Патріарха УГКЦ Святослава (Шевчука) та Владики Бориса (Гудзяка), жертводавців і приятелів УКУ з усього світу (за придбаними квитками)

10 ВЕРЕСНЯ, НЕДІЛЯ

- Архиєрейська Божественна Літургія в храмі Святої Софії - Премудрості Божої, яку очолить Владика Борис (Гудзяк). Благословення нових фундаторських цеглинок
- Чин освячення і відкриття Центру Митрополита Андрея Шептицького за участі головних фундаторів Джеймса та Луїзи Темертеїв
- Відкриття виставки, присвяченої Митрополитові Андрею Шептицькому Благословення стіни вшанування найбільших жертводавців Кампанії Розвитку УКУ (2010-2016)
- Концертна програма (за придбаними квитками)

11-12 ВЕРЕСНЯ, ПОНЕДІЛОК-ВІВТОРОК

- Серія публічних заходів, лекцій, презентацій, майстер-класів від викладачів УКУ та запрошених гостей лекторів
- Вистава Шкільного театру УКУ

13 ВЕРЕСНЯ, СЕРЕДА

- Паломницький тур духовними центрами Галичини (Унівська лавра, Крехівський монастир, Страдч та ін.) (за придбаними квитками)
- Святкування початку нового навчального року УКУ та церемонія вручення стипендій для студентів на різних факультетах

14 ВЕРЕСНЯ, ЧЕТВЕР

- Божественна Літургія з нагоди храмового празника університетської церкви Святої Софії - Премудрості Божої

ЗА ДОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ, ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО UCEF:

1-773-235-8462 (104)

ucef@ucef.org

СПОРТ

Гокейісти з Едмонтону перемогли в турнірі „Кубок Александра“

Богдан Радь

ТОРОНТО. – 18-19 лютого відбувся Другий щорічний міжнародний український гокейний турнір „Кубок Александра“ під патронатом Української спортивної централі Америки та Канади (УСЦАК).

В змаганнях брали участь дві гокейні команди з Торонто – „Контакт“ і „Козаки“, команди „Юкі Клюб“ з Монреалю (Квебек), „Леви“ з Едмонтону (Альберта) та „Королі“ з Нью-Джерсі (США).

18 лютого було проведено п'ять ігор по круговій системі, після яких кожна з команд обрала „MVP“ (найкращий гравець) з команд-суперників. Медалі MVP були вручені ввечері, під час прийняття в „Baby Point Lounge“, де святкування тривало до світанку.

19 лютого вранці змагалися команди „Козаки“ та „Королі“ за вихід в півфінал. Команда з Нью-Джерсі забила перший гол, але „Козаки“ згуртувалися і забили шість голів. „Королі“ спробували зламати перебіг на свою користь, але спромоглися лише на два голи в третьому періоді. „Королі“ посіли лише п'яте місце поступившись „Козакам“ з кінцевим рахунком 6-3.

У першому півфіналі „Леви“ легко здолали опір „Юкі Клюб“, перемагаючи гокейстів з Монреалю з рахунком 5-1. В другому півфіналі „Контакт“ не мав проблем з командою „Козаки“, здолавши останніх з рахунком 6-2.

Доля бронзових нагород була вирішена в протистоянні „Козаків“

Команда „Леви“ – переможець турніру „Кубок Александра“.

з „Юкі Клюб“. Представники Квебеку забили першими, але „Козаки“ зуміли відповісти і перший період закінчився з рахунком 1-1. В другому періоді „Юкі Клюб“ забив ще два голи і рахунок став 3-1. В середині третього періоду гокейісти з Торонто скоротили відставання – 3-2. Менше ніж дві хвилини до кінця третього періоду вони двічі поспіль вразили ворота суперників (3-4). Але гокейісти „Юкі Клюб“ за 24 секунди до кінця основного часу зусиллями Джефа Дебеля перевели гру в овертайм.

На арені панувала тиша. Глядачі намагалися збагнути, що сталося на їхніх очах протягом останніх двох хвилин гри. Кульмінація наставла швидко. Лукас Бендер забив пере-

можний гол і „Козаки“ посіли третє місце в турнірі.

Гра за золоту медаль була гідна фіналу „Кубка Стенлі“. Гокейісти з Едмонтону вирішили повернутися до Альберти переможцями. Команда „Контакт“ після перемоги над „Левами“ з рахунком 5-0 попереднього дня змагань випромінювала впевненість. Гра була швидкою та жорсткою. Жодна з команд не мала наміру поступатися. Після драматичного змагання за бронзові нагороди вболівальники не були розчаровані побаченням.

Гра за перше місце була захоплюючою. В кінці першого періоду рахунок був 1:1. Гокейісти з Едмонтону зуміли змінити перебіг подій і в

кінці другого періоду рахунок був 3:3. Коли третій період розпочався, конкуренція була жорсткою. За 1 хвилину 6 секунд до кінця третього періоду рахунок був 6:3 на користь Едмонтону. Змінивши воротаря на шість польових гравців, „Контакт“ за 24 секунди забив два голи. Рахунок став 6:5. 27 секунд, що залишилися до кінця основного часу, „Контакт“ провів в безперервних атаках на ворота суперника. Гравці з Едмонтону вистояли і здобули „Кубок Александра“, перемагаючи у фіналі з рахунком 6:5.

Всі команди-учасниці чемпіонату виявили бажання взяти участь у третьому турнірі. Едмонтон взяв на себе зобов'язання виставити дві команди на наступні змагання, що дає підставу провести турнір саме в цьому місці. З командами з Дітройту, Чикаго, Клівленду, Вініпегу та Калгарі „Кубок Александра“ створює чудові умови для відродження українського гокейу в Північній Америці.

Особливу подяку отримав Мирон Биц, президент УСЦАК, за ініціювання турніру „Кубок Александра“ в 2016 році як частини святкування „Ukrainian Hockey Weekend“ на арені „Prudential Center“. Ця подія включала в себе святкування „Дня української спадщини“, де були представлені зразки української культури та мистецтва. Після цих урочистостей команди Національної гокейної ліги „New Jersey Devils“ та „Los Angeles Kings“ вийшли на гру регулярного чемпіонату „NHL“.

ПОДОРОЖІ

Гімназія має свій музей, популярний за межами Волині

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – Гімназія ч. 14 ім. Василя Сухомлинського належить до одного з престижних навчальних закладів міста. В її структурі є гімназія і дитячий садочок, які нараховують 1,068 вихованців. Навчально-виховний процес провадять 120 вчителів, 23 вихователі дитячого садка. Співпрацюють з гімназією 19 викладачів з Східньо-Європейського національного університету ім. Лесі Українки, Луцького національного технічного університету. Керує цим колективом досвідчений педагог Марія Кардаш – викладач з 36-річним стажем.

Окрасою гімназії є її Народний етнографічний музей „Світлиця“, який свої витoki бере з 1978 року. Постав цей осередок з ініціативи тодішнього директора Богдана Свереди та Заслуженого вчителя історії Г. Марущака, які розпочали збір експонатів не лише серед батьків своїх вихованців, а й серед жителів Волині в цілому. Музей нараховує 2,300 експонатів, з них 1,912 визнано оригінальними, а до Державного реєстру національно-культурного надбання занесено 161 експонат, з яких 60 археологічних знахідок належать до Трипільської культури.

Серед оригінальних експонатів – кам'яні знаряддя праці, знайдені під час розкопок біля Луцька, у яких брали участь вчителі і учні гімназії, наконечники до стріл

Біля збірки ікон – директор Луцької гімназії Марія Кардаш. (Фото: Володимир Рожко)

і списів, рідкісні монети XVII-XVIII ст. із Гнідавського скарбу й інші не менш цінні знахідки.

На особливу увагу заслуговує в музеї багаторічна збірка: народний чоловічий, жіночий, дитячий одяг, взуття, килими, рушники, скатертини, серветки й інше. Тут є справжня волинська піч, ткацький верстат, посуд, речі побуту. Окремі експонати датуються XIX ст. Також є волинські й інших

регіонів писанки, виконані відомими майстрами.

В експозиції у вигляді іконостасу представлені предмети церковного мистецтва: ікони, іконки, мальовані по дереву, рельєфні зображення на металі, хрести, богослужбові книги, церковно-історичні видання з минулих часів.

Музей відомий великою науково-просвітницькою роботою, яку проводить вчительський колектив

і завідуючий цією духовною скарбницею Б. Свереда. Щороку музей відвідує багато зацікавлених своїм минулим гостей з України, Канади, США, країн Балтії, Польщі, Німеччини, Швеції, Румунії, Японії, Китаю й інших країн.

В музеї проводять родинні свята, фестивалі, наукові семінари, навчальні заняття для учнів гімназії, студентів університетів, коледжів, вчителів-слухачів курсів при Волинському інституті післядипломної педагогічної освіти, відбуваються зустрічі з видатними особистостями Волині, України. Частим гостем в музеї буває волинянин академік Микола Жулинський, депутати Верховної ради України, письменники, поети, відомі історики.

На базі музею діють народний фолклорний колектив „Дивоцвіт“, гуртки народної вишивки, писанкарства, секції історії, краєзнавства, археології, етнографії, наукове товариство „Інтелект“.

В початкових класах гімназії викладачем основ християнської етики є о. Сергій Коц, священник Української Православної Церкви Київського Патріархату, одночасно й духовник навчально-виховного комплексу, який побував на східньому фронті серед захисників, яким надавав духовну опіку.

У 2012 році музеєві надано почесне звання Народний, а 2015 року занесено в Літопис освіти і науки України.

ДО 80-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ В УКРАЇНІ

Стали відомі дії справців НКВД

Левко Хмельковський

Видавництво „Смолоскип“ готує у Києві довідник про кадровий склад НКВД під час Великого терору у 1935-1941 роках. Я був причетний до підготування цього довідника і тому зацікавився, а хто ж в Ростові-на-Дону арештував і розстріляв Олімпія, брата мого діда, 16 вересня 1938 року. Пізніше його вдова Анастасія отримала свідоцтво про те, що він помер у неволі через хворобу серця 23 жовтня 1942 року. НКВД усім видавало такі фальшиві свідоцтва, щоб приховати обсяг Великого терору.

Я звернувся до Управління Федеральної служби безпеки Росії у Ростовській області за відомостями про Олімпія й звітти начальника підрозділу Б. І. Полівець відповів, що арешт і обшук проводили дільничний інспектор М'якотних і майор Сахань. Олімпій походив з Волині і був страчений за участь у контрреволюційній організації.

У довіднику, що готується, я майора Саханя не знайшов. Там є лише Ангеліна Сахан, але вона служила в Управлінні НКВД Сталінградської області. А от Микола М'якотних там є. Він закінчив семирічку у Ростові-на-Дону 1929 року, потім фабрично-заводське училище, у 1938 році прийшов в органи НКВД. Служив до 1966 року і на пенсію пішов у званні полковника. На мою думку, це він арештував Олімпія, бо іншого з таким прізвищем в списку НКВД просто немає.

Поява довідника про кадри НКВД дає можливість не тільки дізнатися про життєписи тих службовців, а й виявити, чим же вони у НКВД займалися. Про це можна прочитати у судових справах, що зберігаються в архівах НКВД-КГБ. Я читав ці справи в Черкаському обласному архіві (фонд Р-5625), коли готував книжку „1937“ про репресії комуністичної доби, видану у Львові 2001 року. Коли мені надали можливість читати ці архівні справи, то узяли письмову обіцянку, що я не випишуватиму прізвища службовців НКВД. При залишенні архіву мали перевіряти, чи я дотримався цього правила. Усе ж я виписав до зошита ряд прізвищ і тепер маю нагоду познайомитися з біографіями цих осіб.

У Вінниці (справи ч. 1949, 3383, 2505) акт про розстріли в'язнів складали сержант державної безпеки Рясний, начальник першого спеціального відділу НКВД сержант Перепеляк, слідство очолював заступник начальника управління старший лейтенант державної безпеки Пришивцев. У Монастирищі (справа ч. 5351) слідчим оперативної групи був лейтенант державної безпеки Левін.

Тепер є нагода дізнатися дещо про них самих. Степан Рясний був сержантом до 22 червня 1939 року, коли дістав звання молодшого лейтенанта державної безпеки, а також станом до 1948 року дістав два ордени Червоної зірки та орден Вітчизняної війни. Михайло Перепеляк теж не був забутий і став молодшим лейтенантом державної безпеки, отримав ордени Червоного Прапора і Вітчизняної війни.

Про Антона Пришивцина (так

у довіднику) відомо, що він народився 1905 року, до ВКП(б) вступив 1927 року й того ж року прийшов у НКВД. Коли закінчився Великий терор і почали арештовувати виконавців, його у 1939 році теж арештували, але відпустили у 1940 році для продовження служби. Старшим лейтенантом він став у 1938 році, а ще раніше, у 1937-му, був відзначений орденом Червоної зірки.

Саме арешти виконавців Великого терору дали можливість дізнатися з їхніх допитів про те, що діялося у органах НКВД. Справа ч. 912617: в Уманському окружному відділі НКВД влаштували „лябораторію“, у якій тортували в'язнів. Григорій Петров бив їх по черзі ніжкою від столу, а інші в'язні в цей час „качали гас“ – стояли під стінами і робили безупинні присідання або повзали по підлозі. На померлих від тортур судовий медичний експерт Лебедев випишував довідки про смерть з вигаданих хвороб. До цих тортур були причетні Соломон Борисов-Лендерман, Олександр Томін, Самуїл Абрамович, Микола Зудин, Леонід Щербина. Вчили їх „фахівці“ з Києва – Райхман і Бабич. Один з катів – Антон Данилов у 1959 році був заступником начальника Управління КГБ по Львівській області.

Ось життєписи кількох з них з довідника „Смолоскипа“:

Капітан державної безпеки Борисов-Лендерман Соломон Ісаєвич народився в 1899 році. Проходження служби: на 9 лютого 1936 року – Київська область. Засуджений 6 лютого 1941 року на вісім років позбавлення волі, але 21 січня 1943 року висланий на фронт. Помер в 1955 році.

Томін Олександр Сократович народився в 1901 році. Служив у Київській області і Молдавській АРСР. Арештований 3 вересня 1938 року і засуджений 6 лютого 1941 року Військовим трибуналом НКВД Київського округу на шість років. 13 серпня 1942 року висланий на фронт, був заступником начальника відділу контррозвідки „СМЕРШ“ Білоруського фронту. Майор. Мав ряд нагород.

Щербина Леонід Семенович народився в 1901 році. В органах НКВД з 1931 року (Київська область). Військовий трибунал військ НКВД засудив його 6 лютого 1941 року на три роки ув'язнення.

Бабич Ісай Яковлевич народився в 1902 році в Бериславі Херсонської губернії. Служив у Миколаєві, Балті, Харкові, Вінниці, Одесі. У Києві виконував обов'язки начальника Управління НКВД в 1938 році. Дослужився до звання генерал-лейтенанта, мав багато нагород. Помер 9 грудня 1948 року в Москві.

В багатьох областях чорним круком зустрічається прізвище майора державної безпеки Олександра Шашкова. Він народився в 1900 році у селі Степне-Мітюніне Ульяновської області. До ВКП(б) записався у 1919 році. Станом на 8 січня 1936 року працював у Центральному апараті НКВД УРСР і був призначений комендантом, проводив розстріли арештованих. Коли хвиля репресій затихла, у ката стало меншим завданням і його призначили у березні 1938 року

начальником адміністративно-господарського управління в Управлінні державної безпеки Української РСР, а згодом він служив у Донецькій та Запорізькій областях. Кар'єра ката обірвалася у липні 1942 року, коли куля знайшла його на фронті. Поховали О. Шашкова в селі Арефине Новгородської області.

Ось один із звітів про дії О. Шашкова.

„Акт коменданта НКВД УРСР О. Г. Шашкова про виконання постанови трійки УНКВД по Київській області. 1937 року, серпня 7 дня. Я, комендант НКВД УРСР – ст. лейтенант державної безпеки тов. Шашков, в присутності начальника внутрішньої тюрми НКВД УРСР – мол. лейтенанта державної безпеки тов. Нагорного і помічника начальника внутрішньої тюрми НКВД УРСР – тов. Кобенек, на основі вказівки голови Трійки НКВД Київської області – ст. майора державної безпеки – тов. Шарова, згідно виписок з протоколів засідань Трійки при Київському Облуправлінні НКВД від 3 серпня 1937 року, привів у виконання вирок над засудженими до вищої міри кримінального покарання – розстрілу: Кучер Кирило Григорович, Гордієнко Андрій Семенович, Старенький Юхим Никанорович, Рогоза Сидір Омелянович, Погорілий Кіндрат Матвійович, Рудюк Ілля Григорович, Мартиненко Кирило Єфремович, Рогоза Йона Микитович, Затула Іван Данилович, Затула Семен Данилович, Лісовий Петро Іванович, Ступак Іван Мусійович, Ступак Мусій Яковлевич, Баштовий Наум Іванович, Полнов Вілен Федорович, Журавель Степан Родіонович, Муха Гаврило Павлович, Яременко Гнат Федосійович, Петрушенко Григорій Тимофійович, Петрушенко Тимофій Овсійович, Стороженко Гаврило Антонович, Петрусенко Андрій Артемович, Кохан Данило Миколайович, Марченко Микола Юхимович, Іванченко Василь Семенович, Міщенко Михайло Іванович, Силенко Семен Павлович, Коноваленко Іван Іванович, Приходько Сава Панасович, Головкин Антон Петрович, Бордиженко Федір Юхимович, Логвиненко Порфирій Андрійович, Кобилинський Дем'ян Іванович, Соловей Архип Полікарпович, Безверхий Дмитро Севаст'янович, Кулиниченко Іван Павлович, Піпко Митрофан Васильович, Сивець Михайло Єгорович, Косинський Андрій Михайлович, Леонтович Федір Павлович, Голес Йосип Тимофійович, Братусь Варфоломій Митрофанович, Полішук Мусій Овдійович, Кучеренко Олександр Семенович, Лук'янчук Абрам Несторович, Красевич Степан Дмитрович, Грицаюк Макар Іларіонович, Грицаюк Федір Макарович, Гайдай Дмитро Андрійович, Бабій Олексій Тарасович, Борозинцев Іван Петрович, Осипов Василь Іванович, він же Чистов, він же Чикригин, Гордійчук Микола Яковлевич.

Були присутні і смерть розстріляних констатували:

Комендант НКВД УРСР старший лейтенант державної безпеки Шашков,

Начальник внутрішньої тюрми НКВД УРСР молодший лейтенант

державної безпеки Нагорний,

Помічник начальника внутрішньої тюрми Кобенек“.

Лише однієї серпневої ночі у Києві застрелили 53 чоловіків, переважно українців, серед яких були і батьки з синами. Кожне прізвище – осиротіла сім'я, перерваний родовід, трагедія жертви. Хто ж це скоїв? Про Олександра Шашкова вже написано.

Шаров Григорій Артемієвич народився в 1907 році. Місце народження – Губаха. Служив у Київській області, на 7 червня 1939 року – у Вологодській області. Молодший лейтенант державної безпеки

Кобінек Давид Дмитрович (в акті написано Кобенек) народився в 1900 році. На 28 листопада 1936 року був помічником начальника тюрми НКВД УРСР. Нагороджений орденом Червоної зірки.

У справі ч. 3411 зберігся запис про засудження Військовим трибуналом НКВД 15 серпня 1941 року за фальшування справ у 1938 році заступника начальника Управління НКВД по Київській області Леоніда Павличева, а також його співробітників А. Д. Баличева, Н. Г. Соколова, Л. А. Тарасовського, П. А. Воскобойникова.

Біографічний довідник теж свідчить про них. Л. Павличев, народився 1908 року. В органах НКВД служив з 1931 року. У 1936 році його прислали до Києва з Горьковської області в Росії. Коли репресії були здійснені, його засудили на 10 років, але 12 січня 1942 року послали на фронт і дальша його доля невідома.

Олексій Баличев народився 1900 року. Засудили його 15 серпня 1941 року на 10 років неволі, але вже 31 січня 1942 року звільнили і судимість зняли. Знадобився у НКВД.

Микола Соколов народився 1905 року. В органах НКВД – з 1930 року. Його засудили на 10 років разом з О. Баличевим, але вже 21 грудня 1942 року він був на посаді начальника особливого відділу НКВД 71-ої морської стрілецької бригади, підполковник. І численні урядові нагороди не забарилися.

Лев Тарасовський народився 1906 року. У 1936 році він служив у Вінницькій області, а до 22 жовтня 1940 року – у Станіславській області. Засудили його того ж дня, що й двох попередніх, на вісім років.

Багатьох службовців НКВД не розстріляли після Великого терору, а ніби зберегли для дальшої катівської праці. Коли почалась війна, їх повернули до знайомих обов'язків у війську – начальниками особливих відділів, у контррозвідку „СМЕРШ“. І вони продовжили репресії.

Справа ч. 7820. У селі Почапинці (тепер це Черкащина) сексот (таємний інформатор) НКВД „Муха“ повідомив, що 57-річний селянин Яків Лаврега запевняв людей: „Запануєм ще ми, браття, у своїй сторонці“. Сексот „Око“ додав, що цей селянин при людях співав „Ще не вмерла Україна“. До місцевого відділу НКВД надійшло розпорядження: „т. Белоусов. Заведіть агентурну обробку і приступайте до активного опрацювання“. Белоусов приступив і 28 вересня 1937 року

(Закінчення на стор. 18)

Триває Міжнародний...

(Закінчення зі стор. 1)

ти Росії, життя багатьох людей як на охопленому війною Донбасі, так і в анексованому Криму може буде поставлене під загрозу.

Російська сторона відкидає звинувачення у порушенні прав кримчан. Представник Росії Роман Колодкін виступив проти запровадження тимчасових заходів і попросив суд відхилити клопотання України. Він заявив, що Україна каже, що метою її позову є захист вразливого населення – зокрема на її сході, для яких тимчасові заходи, яких домагається Україна, „є питанням життя і смерті“. Але водночас Р. Колодкін звинуватив українські сили, зокрема добровольчі батальйони, в неодноразових обстрілах житлових кварталів міст Донбасу, а також звинуватив українські силові структури в тортурах і зникненні людей на сході.

Р. Колодкін закликав Україну до повного виконання Мінських мирних угод. „Ситуація на сході України є трагічною, але для захисту населення Україна має щиро почати реалізовувати Мінські угоди, які широк

Представник України, заступник Міністра закордонних справ України Олена Зеркаль.

Представник Росії Роман Колодкін.

На засіданні Міжнародного суду у справі „Україна проти Російської Федерації“. (Фото: Радіо Свобода)

ко визнанні як єдине беззаперечне вирішення конфлікту“, – сказав він. Р. Колодкін заявив, що в аргументах України, які вона виклала на понад 800 сторінках, „немає доказів фінансування тероризму“ з боку Росії.

Інший представник Росії, адвокат Матіас Форто, який виступав перед Р. Колодкіном, говорив про Меджліс кримськотатарського народу, який був заборонений Росією на анексованому півострові в травні минулого року. М. Форто сказав, що Москва не отримувала інформації щодо протесту офіційного Києва проти заборони Меджлісу. М. Форто також заперечував факти порушень прав кримських татар та етнічних українців в окупованому Криму. Так, за його словами, на півострові є 80 засобів масової інформації українською та кримськотатарською мовами, а кримськотатарський телеканал АТР та газета „Авдет“ є впливовими навіть за умов, що телеканал мовить з материкової України після відмови перереєструватися у 2015 році.

За словами М. Форто, діти можуть навчатися кримськотатарською мовою і в останні роки було відкрито одну нову кримськотатарську школу, а українську мову, за його словами, впродовж останніх років вживають нібито менше через „брак зацікавленості батьків“ у тому, щоб їхні діти навчалися в Криму українською мовою в школах.

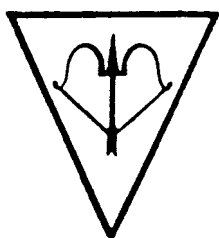
О. Зеркаль щодо аргументів Росії наголосила, що вони не витримують критики: „Чим більше буде брехні, чим більше ми зможемо показати світові справжнє обличчя Російської Федерації“. Позиція України полягає у тому, що Росія різними способами підтримує формування, які вчиняють терористичні акти на території України.

Під час слухань 9 березня згадували справу „Грузія проти Російської Федерації“, коли Тбілісі після конфлікту з Росією в серпні 2008 року подав кілька позовів до міжнародних інстанцій, включно з Міжнародним судом, проти Росії, звинувачуючи її, зокрема, в порушенні прав етнічного грузинського населення в Абхазії та Південній Осетії з 1990-их років.

Голова суду, закриваючи засідання, попросив представників України та Росії бути в постійному контакті з Гагою.

Німецький політолог Андреас Умланд заявив про можливий стримувальний ефект для Росії в її поведінці щодо найближчих сусідів, якщо Україна виграє позов. „Рішення суду, навіть якщо воно буде на користь України, миттєво небагато що змінить на місцях. Це була б радше символічна перемога для України, якщо вона отримає прихильне рішення суду. Але в довгій перспективі це рішення суду матиме важливе значення, бо накладе обмеження на дії Росії у майбутньому“, – сказав А. Умланд.

10 березня у Міжнародному суді ООН завершився перший етап слухань у справі за позовом України проти Росії. Ці слухання були присвячені не розгляду справи по суті, а тимчасовим запобіжним заходам, які просить негайно запровадити Україна. Мета цих заходів – не допустити погіршення ситуації та продовження порушень міжнародного законодавства з боку Росії на сході України та в Криму. Тепер суд переходить до вироблення рішення. За різними оцінками, розгляд питання може потребувати від кількох тижнів до кількох місяців.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ влаштовує „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2017 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 25 червня до суботи 1 липня 2017 р.
- від неділі 2 липня до суботи 8 липня 2017 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **30 травня 2017 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2017

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

☐ від 25 червня до 1 липня 2017 р.

☐ від 2 липня до 8 липня 2017 р.

Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8,

☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$.....

☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

.....

..... Підпис батька або матері

Промова письменника...

(Закінчення зі стор. 7)

Практичний нащадок швайцарського роду має свої пляни щодо талановитого юнака, тож віддає його аж в 4-річну науку до живописця Ширяєва, бо хоче мати свого покоєвого художника. Але пан ніколи не віддав би юнака в науку, якби хлопець так шалено цього не прагнув, якби не горів цим...

А уявіть, який потужний і світлий талант треба було мати, щоб довкола його викупу з кріпацтва і вступу в Академію закрутилися такі імениті люди, як Жуковський, Брюлов і багато інших. Це просто якась нереальна історія!.. Достоту історія про успіх. Хоча, треба чесно визнати: якби більшість з тих людей знали, що допомагають передовсім поетові, а не художникові, нічого б такого не сталося.

І дітям, і студентам варто наголошувати, що сильна і дієва мрія відкриває нам усі шляхи, навіть, здавалося б, у найнесприятливішому середовищі, однак, для цього треба вперто і каторжно працювати. Тож приклад Шевченка має їх окрилювати, а не вганяти в безнадію. Срібна медала Академії, академік гравюри, розпис Большого театру, високоосвічений юнак, що має шанс продовжити навчання в Римі, – це все про Шевченка. Його чекає феєричне життя – він бачив, як живуть вищі суспільні прошарки, він умів бути франтом, був улюбленцем веселого творчого товариства – адже він не тільки художник, а ще й чудово співає, легко віршує...

Але виявляється, що те його внутрішнє світіння, то далеко не абажурне саяво, то – вогонь правди. Він ані на мить не забуває про своє коріння і про ту не-правду, яка панує на його батьківщині. Шевченко має мужність не записатися в лави прославляльників російського царя, який хай і лівим гудзиком правої поли, але теж був причетний до його викупу з неволі. Але для генія правда – понад усе. І Шевченко переливає свою прав-

ду в поезію, і його слова снуються в такій божистій послідовності, що, змикаючись одне з одним, дають нам вічну, непромінливу енергію українського духу.

Шевченко розуміє, як ця правда може окошитися на його долі, він знає, що роблять з тими, хто йде супроти – і словом, і дією, як страчений Рилєєв (ось, до речі, чиїм іменем варто було б називати наші вулиці – просто вчитаймося у майже всуціль українські назви творів Рилєєва – „Войнаровський“, „Мазепа“, „Наливайко“, „Богдан Хмельницький“ – більшого українофіла серед російських письменників не було і, мабуть, вже й не буде).

...якщо тут буде українська мова, то в нас буде лад, а якщо ні – тут буде вічний путін, як би він не називався.

Однак, Шевченко не вміє і не хоче кривити душою, у якій клеочить праведний гнів і мрія про ідеальну, майже міфічну Україну. І ось його землякам уже й не соромно показатися на люди: дивіться, ми є, бо в часи, коли над слов'янщиною літав Бог-Творець і розсіював зерно геніїв, яке зійшло у Польщі в 1798-му (Міцкевич), у Московії – 1799-го (Пушкін), а в Україні – 1814-го року – про нас не забуто, ми теж присутні у Великому Божому задумі.

Отож і наш з вами святий обов'язок свідчити правду. А правда сьогодні така, що наша держава майже не дбає про українську мову, що все починається й закінчується веломовними, пустопорожніми фразами. Що нас, носіїв української мови, ще й сьогодні багато хто з наших співгромадян трактує як дивакуватих аборигенів. Що ми ще й досі, як соняшник до сонця, повертаємо голови на почуте українське слово. Що й донині не скасовано горезвісний закон ківалова, який ганьбить цілу націю.

Незрідка в наших зрусифікованих містах до мене підходять на вулицях люди і російською мовою

дякують за книги. Але ж книги мої – українські. Тобто люди в такий спосіб дають зрозуміти, що вони за те, щоб їхні діти читали і навчалися українською мовою. У них з різних причин з мовою не склалося, але діти їхні мають її знати й шанувати.

Нарешті мусить бути закон, який захистить право кожного українця отримувати всі послуги українською мовою – від крамниць і громадських установ – до глянцевих видань, радіостанцій і телебачення, де всі, без винятку, ток-шоу і програми повинні вестися державною мовою (за чітко виписаними винятками для кримських татарів та кількох інших національних

меншин, які купно тут проживають).

Треба звести до розумного мінімуму вивіски, писані мовою агресора, а надто ті, зі знущальними назвами на кшталт „Варенічная Катюша“ – так неначе той москаль щодня й щогодини безчестить нашу безталанну Катерину.

Кажуть, що мовний закон може комусь зашкодити, але це неправда. Шкодить його відсутність. Згадайте, скільки чудових сучасних українських пісень ми відкрили для себе, відколи вступив у дію закон про музичні квоти.

Колись дуже дотепно перефразував Шевченка навічно молодий Назар Гончар. Пишучи про „перевертнів у бузині“, він завершив свого вірша Шевченковим рядком, але в іншому написанні: „та соловейко не за тих“. І справді, соловейко не за них. Адже відомо, що мова – найважливіший маркер національної самоідентифікації. Може видозмінюватися прапор, герб, і навіть, на превеликий наш жаль, територія, але, як цитувала Леся Українка слова ірландця Томаса Девіса: „Нація повинна боронити свою мову більше, ніж свою територію... Втратити

рідну мову і перейняти чужу – це найгірший знак підданства...“.

Коли в часи Другої світової Черчилль обговорював зі своїми урядовцями бюджет, і вони хотіли урізати видатки на культуру на користь армії, Черчилль обурився:

„А що ж ми тоді будемо захищати?“ – спитав він.

На жаль, нашим урядовцям далеко до Черчіля. Вони (і не тільки вони) не розуміють, що тільки тут, між цим небом і цією землею, народилися такі слова, як жито, Дніпро, човенце, мрія, і тисячі інших прекрасних слів. І що тут все налагодиться лише тоді, коли українська мова лунатиме всюди, коли ми перебуватимемо в океані рідної мови.

Можливо, я утопіст, але подібна думка висловлюється в нашому інформаційному просторі дедалі частіше: якщо тут буде українська мова, то в нас буде лад, а якщо ні – тут буде вічний путін, як би він не називався.

Адже сказано: на початку було Слово, яке, як відомо, формує свідомість. І з цим словом ми неодмінно повернемося до самих себе і нарешті повнокровно з'явимося на культурній карті світу.

У моїй скромній книжечці, яку сьогодні удостоєно такої високої відзнаки, є вірш про дивовижну особливість української абетки, яка починається з Ангела, а закінчується Янголом, і вони обидва мовби захищають нашу абетку від А до Я – Ангел і Янгол. Такого нема в жодній мові. Але іноді, на жаль, навіть їхнього захисту замало, бо цей захист повинна гарантувати Українська Держава. І ось коли ми матимемо гідний захист і Мови, і Держави, тоді нарешті

*...Буде бито
Царями сіяєє жито!
А люди виростуть. Умруть
Ще незначаті царята...
І на оновленій землі
Врага не буде, супостата.
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.*

Київ, 9 березня

Справа Насірова...

(Закінчення зі стор. 1)

рігаючи свій корупційний „статускво“ – лише рік, від жовтня 2015-го до листопада 2016-го. Зі словами „нема ніякого сенсу боротися за реформи, якщо уряд їх не хоче“ енергійна, ініціативна 28-річна Ю. Марушевська залишила свій пост. Розчароване таким станом справ у реформуванні важливих державних галузей USAID припинило фінансування проекту.

Й от нарешті дійшло до Р. Насірова. І знову, вже вкотре, на весь зріст постає запитання: чи вистачить українській владі політичної волі довести справу Р. Насірова до суду і до покарання?

Отже, 2 березня Національне антикорупційне бюро України вручило голові Державної фіскальної служби підозру з приводу зловживання службовим становищем. Як це впливає зі ще не зовсім ясних пресових звідомлень, йдеться про злочинну змову Р. Насірова з колишнім народним депутатом Олександром Онищенко, який тепер переховується у Великій Британії. Через різні псевдобірки О. Онищенко продав газ державним підприємствам,

від чого держава зазнала збитків на 2 млрд. грн. Роля Р. Насірова полягала в тому, що він незаконно реструктуризував зобов'язання за рентою трьох великих підприємств, головним власником яких був той самий О. Онищенко.

Саме вручення підозри було цікавим: це сталося у знаменитій київській лікарні для „обраних“ „Феофанія“. Кругова порука, котрою просякнута вся українська влада, для того й існує, щоб вчасно подавати знаки небезпеки, тому й Р. Насіров вже знав, що за ним ідуть, і встиг власти на лікарняне ліжко – нібито з серцевим нападом. Тут як тут – купа адвокатів, аж 10 „розгніваних чоловіків“, не дають підійти до „хворого“. Тим часом на вулиці збираються громадські активісти, щоб унеможливити втечу Р. Насірова.

Вранці 4 березня лікарі, у супроводі детективів, привезли Р. Насірова до Інституту кардіології для ретельнішого обстеження і з'ясування, чи є можливість вести з підозрюваним досудове слідство. Обстеження не виявило в Р. Насірова більшої проблеми, ніж дещо підвищений тиск крові. Його привезли у приміщення Соломенського районного суду Києва, але вирішити, який має бути запобіжний

захід щодо затриманого, не вдалося, бо адвокати, як завжди в подібних випадках, „не встигли вивчити матеріали“. У приміщенні суду Р. Насіров провів цілу ніч. Перед будівлею знов чатували десятки активістів, щоб не дати затриманому втекти.

Наступного ранку, 5 березня, суд знову не міг початися – адвокати Р. Насірова висунули вимогу замінити суддю Олександра Бобровника. А 5 березня минав 72-годинний термін, протягом якого підозрюваного можна без офіційного звинувачення тримати під вартою. Оскільки то була неділя і відпадала можливість залучити до справи іншого суддю, 6 березня Р. Насірова випустили з-під варті.

Що ж далі? А далі – ситуація, коли „і хочеться, і колеться“: при усьому бажанні системи врятувати одного зі „своїх“, на цей раз вона змушена пожертвувати Р. Насіровом. Президент Петро Порошенко вже заявив, що антикорупційні органи – абсолютно незалежні, тому, мовляв, навіть його не ставили до відома щодо затримання Р. Насірова. Може, й так.

Але є ще одна обставина, котра змушує ці незалежні органи і владу в цілому засвідчити вірність законові і правосуддю: за діяльніс-

тю Національного антикорупційного бюро України і Спеціалізованої антикорупційної прокуратури уважно стежить Міжнародний валютний фонд. Від його думки й оцінки залежить подальша програма кредитування ледве живої української економіки. Більше того – однією з умов кредитування є також створення до середини червня цього року незалежного, незаангажованого антикорупційного суду в Україні. Так що відступати на цей раз влада не має куди.

7 березня Соломенський суд своїм рішенням ухвалив заарештування Р. Насірова на 60 днів, поки триватиме досудовий розгляд справи, і заставу сумою 100 млн. грн.

Слід би ще наголосити на тому, що випадок з Р. Насіровом – особливий. Це вперше до рук правосуддя потрапляє урядовець з самої середини вкрай корумпованої державної машини. Тому його колишній заступник К. Лікарчук вважає, що цього арештанта треба тримати у броньованій камері, бо його життя може опинитися під загрозою – надто багато Р. Насіров знає про злочинну діяльність українських чиновників і політиків.

Який розвиток і який кінець матиме ця історія, згодом розповімо для наших читачів неодмінно.

НОВІ ВИДАННЯ

Поет творить у Фінляндії

Георгій Лук'ячук

Віктор Єганов. „Всім, хто має в душі вишиванку“. Київ. „Дніпро“, 2017. 112 стор.

КИЇВ. – Український поет Віктор Єганов живе, працює і творить у Фінляндії. Він народився 1963 року в Причорномор'ї, де над вільними козацькими степами котиться вічне колесо золотої Скитської пекторалі. Споконвіку в родині його батьків-газетярів і в його власній лікарській родині найбільшим скарбом було і є його величність Українське слово.

Почав писати ще в шкільні роки, друкувався в періодиці Миколаївщини, згодом – Запоріжжя, Києва... Його твори були відзначені на українських літературних конкурсах, кілька поезій українською та фінською мовами увійшли до збірки „Divaani“, з успіхом виконуються на літературних вечорах у Гельсінкі (Фінляндія).

І ось нещодавно у київському видавництві „Дніпро“ побачила світ перша поетична збірка В. Єганова „Всім, хто має в душі вишиванку“ (2017). У ній є такі рядки:

*Я знаю, що життя – не сад утіх,
Що час крадуть турботи хижороті,
Що ми, як тріски у водовороті,
На хвилю втілені у крові і у плоті...
Але, мій друже, не живи наспіх,
Якщо, звичайно, ти не у цейтноті...
І поки час не станув, ніби сніг,
Злети на крилах здібностей своїх –
Орла найкраще видно у польоті!*

Презентація нового видання відбулася 10 лютого в столичному Музеї гетьманства. До збірки увійшла ніжна, лірична, задушевна, романтична і щира поезія. На презентації книжки в музейній залі гетьмана Івана Мазепи атмосфера була по-сімейному тепла й щира. Ведучою вечора була журналістка, редактор збірки поезій Наталка Черешинська (сестра поета). Серед учасників дійства – брат Аркадій Єганов, друзі, письменники, представники преси.

Журналіст Володимир Краснодемський, який ознайомився з новою книжкою, дав їй фахову оцінку з точки зору літературної критики. А представник „Журналістської ініціативи“ письменник-публіцист Сергій Шевченко розповів про власне знайомство з творчістю поета. Він згадав також при нагоді і про участь поета у Всеукраїнському семінарі „Культура мови – культура нації“, що проводився торік в Інституті журналістики Національного університету ім. Тараса Шевченка.

Серед промовців на презентації були також Олександр Карбачинський – віце-президент Громадського об'єднання добровольців „Громадянський корпус“ (військові частини у Станиці Луганській, Попасній, Лисичанську, Щасті та Новоайдарі), письменник Микола Гриценко та інші творчі особи. Брати Єганови виконували сучасні популярні українські пісні під гітару).

В. Єганов, крім медичної освіти, має освіту в галузі мистецтва, а власні акторські здібності виявляє в театрі „Майдан“ у Гельсінкі, яким керують режисери Віктор Древіцький та Ігор Фрай. Зокрема, він грав ролю Василя Стуса у

Поет Віктор Єганов. (Фото: Георгій Лук'ячук)

виставі про життя і творчість поета.

Як активіст Товариства українців, до створення якого він приклав багато зусиль, та активіст добровільних організацій, що допомагають Україні, В. Єганов багато робить для того, щоб за кордоном люди більше знали правду про історію і культуру України та її боротьбу за свою незалежність.

Частину накладу нової своєї збірки В. Єганов передав для вояків, що захищають країну від російської агресії.

Про бої написали вояки й старшини

Олександр Костирко

Книга-фотоальбом „Широкинська операція“. Київ. „Орієнтир“. 2016. 72 стор.

На презентації виступив учасник боїв Дмитро Кухарчук з полку „Азов“, голова Черкаського осередку Національного корпусу. (Фото: Олександр Костирко)

ЧЕРКАСИ. – Презентація книги „Широкинська операція“ відбулася в книгарні „Буквиця“ 26 лютого. Її випустило видавництво бійців антитерористичної

операції та добровольців „Орієнтир“. Авторами стали вояки та старшини, які поділилися своїми спогадами про військові події того часу, коли в лютому 2015 року полк „Азов“ здійснив завдання з послаблення тиску на Дебальцеве, провівши наступальну операцію в інших напрямках, а також створив буферну зону, яка убезпечила Маріуполь від ворожих обстрілів.

Близько 30 авторів працювало над книгою-фотоальбомом. В ньому йде розповідь від першої особи про пережите учасниками тих подій, ілюстрована світлинами. Описуючи перебіг військової операції, бійці згадують і про свої почуття, чи то захоплюючи, викликані тріумфом перемоги, чи то гіркі, викликані втратою побратимів.

Загалом атмосфера книги сповнена життям, починаючи від жертвності полеглих воїнів, завершуючи бойовим духом, який надає сили та сили людям,

Нова книга „Широкинська операція“.

які йдуть в бій за життя, за майбутнє.

На презентації була частина авторів книги та учасників подій, з якими можна було спілкуватися у вільній невимушеній атмосфері про одну з визначальних сторінок сучасної військової історії України – Широкинську операцію.

Єдина Європа...

(Закінчення зі стор. 2)

турну кризу в Євросоюзі. Про те, що єдина Європа повинна відповісти на виклик – або загинути.

Ми, по суті, спостерігаємо останнє в історії зіткнення між прихильниками глобального світу та ізоляціонізму. Чому останнє? Тому що глобальний світ з його багатосторонніми угодами був природною реакцією на дві світові війни. Виявилось, мир можна забезпечити тільки шляхом загальної згоди. І ось тепер, коли минуло вже сім десятиліть після останньої світо-

вої війни – людство знову повертається до ідеї про ефективність ізоляціонізму. Нічого дивного в цьому немає. І нового теж.

Новими стали тільки технології війни. У третій світовій не врятується вже ніхто – ані прихильники глобалізму, ані прихильники ізоляціонізму. Не буде кому дискутувати.

Ось чому відповідальність, яку взяли на себе депутати нижньої палати парламенту Нідерландів – так, усупереч волі учасників референдуму у власній країні – для мене перший обережний крок до „одужання“ Європи і світу. Якщо нам вдасться домогтися позитивного голосування в сена-

ті Нідерландів і остаточної ратифікації Угоди про асоціацію – це не буде просто порятунок документу про співпрацю Євросоюзу з сусідньою країною. Це буде шанс для України знайти своє місце в світі, де ідея глобального співробітництва і багатосторонніх союзів перемаже ізоляціоністську утопію. Світ, в якому небезпеку третьої світової війни буде усунуто.

Якщо цього світу не буде, Україна стане розореною околицею сусідньої країни – тієї самої, яка сьогодні не шкодує фінансових і пропагандистських ресурсів, щоб підірвати глобальний світ, знищити європейську ідею та євроат-

лантичну солідарність, знову розділити планету на „сфери впливу“ – ну й повоювати за ці самі сфери, як же без цього!

В ізоляціоністському світі Україні місця немає. Ось чому таким важливим для нас є нідерландське голосування, ось чому є таким важливим, щоб Євросоюз подолав свої проблеми. Ось чому необхідно, щоб ізоляціонізм – у будь-яких його формах і інтерпретаціях – остаточно програв.

„Газета по-українськи“

Віталій Портников – український публіцист, політичний оглядач Радіо Свобода, Київ.

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfrelianceny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Стали відомі...

(Закінчення зі стор. 13)

в Умані розстріляли у цій справі о. Андрія Ставинського і Якова Лаврегу.

У довіднику сказано: „Белосов Микита Павлович народився в 1903 році. Місце народження – Зяблово в Орловській обл. Член ВКП(б). Проходження служби: на 09.02.1936 Київська обл., під час війни оперуповноважений Особливого відділу НКВД Шостої армії. 25 травня 1942 року пропав безвісти на фронті“.

Справа ч. 2686. „Звенигородською слідчо-оперативною групою Київського обласного управління НКВД виявлена і ліквідується українська антисоветська повстанська організація, яка охоплювала своєю діяльністю ряд сіл Мокрокалігирського району. Ця воєнно-націоналістична організація була створена ще в 1928 році колишнім начальником петлюрівського карального загону Бондарем Сергієм Васильовичем і куркулем Олійником Семеном Прокоповичем. В селах створені загони, готувалося збройне повстання з орієнтацією на широку допомогу інтервенції. 14 квітня 1938 року. Начальник Мокрокалігирського РВВД сержант державної безпеки Василенко“.

19 травня 1938 року були розстріляні в Умані 22 учасники Української військово-повстанської організації з Мокрої Калігірки, Соболівки, Веселого Кута, Вікненого, Киселівки, Єлизаветки, Коротина, Сухої Калігірки, Ступничого, Ярошівки і Кавунівки. У Мокрій Калігірці стратами командував

Василенко Карпо Панасович, який народився в 1903 році, в селі Болсуни Гомельської області. Член ВКП(б). Звання: молодший лейтенант. 14 серпня 1942 року пропав безвісти на фронті.

Справа ч. 5351. „Управління державної безпеки виявлена польська диверсійно-шпигунська організація, яка охоплювала своєю діяльністю територію Уманського і Монастирищенського районів Київської області. Слідство стосовно звинувачуваних у цій справі закінчено й учасники організації засуджені“. У цій справі 1937 і 1938 року були розстріляні 60 осіб – селяни, робітники, службовці віком від 33 до 80 років. Серед них дві жінки – 35-річна бухгалтер Леонтіна Волошанівська і 42-річна домогосподарка Вікторія Малиновська. А в числі слідчих, яких очолював С. Борисов-Лендерман, був лейтенант Левін.

У довіднику службовців НКВД в Київській області згадані два Левіни – Давид і Абрам, але лейтенантом від 9 лютого 1936 року був Левин Давид Ілліч. Отже, йдеться про нього. Він служив пізніше оперуповноваженим будови ч. 211 НКВД в селі Стрижавці Вінницької області.

Інший Левин, Яків Абрамович, 1907 року народження, лейтенантом став пізніше. 31 травня 1939 року йому присвоїли звання молодший лейтенант державної безпеки.

Таємницею оповита будова № 211. У архіві зберігся надзвичайно таємний наказ НКВД СРСР ч. 001318 „Про оголошення дислокації управлінь ІТЛ і будов НКВД“ від 17 жовтня 1940 року, у якому визначена ця будова в селі Стрижавці біля Вінниці.

В іншому наказі ч. 00248 було визначено, що „військовополонених, мешканців території Західної України та Білорусії, яка відійшла до Німеччини, направити на будову ч. 211 УРСР. Час існування 211 ІТЛ: організований 04.09.38. Дислокація: Українська РСР, Вінницька обл., село Стрижавка. Чисельність: 01.07.40 – 6,576; начальники – лейтенант ДБ Конрад М.В. з 04.09.38 до 07.01.39, капітан ДБ Бережков А.Г. з 07.01.39 до 26.04.39, ст. майор ДБ Леонюк Ф.А. з 26.04.39 до 31.12.40. Закінчити роботи до 31.12.40, ліквідацію будови – до 20.01.41, усіх з/к здати УІТК Української РСР, обладнання – ГУШОС-ДОРУ“.

Я був у Стрижавці, фотографував руїни висадженого у 1943 році бункера Адольфа Гітлера, який він відвідав тричі. Радянські в'язні будували не бункер, а дороги до нього. Усе ж цікавим є співпадіння адрес обох будов.

Ще одне цікаве спостереження. На будовах працювали не засуджені в'язні, а люди, які потрапили до таборів з теренів, захоплених після того, як Німеччина і СРСР почали Другу світову війну. Після закінчення будов їх можна було б звільнити. Але Сталін заперечив: „Доручимо Народному комісаріатові внутрішніх справ придумати інші засоби, які змусили б їх залишитися на місці. Сім'ю дати їм привезти і режим для них дещо змінити, може їх вільнонайманцями вважати. Це буде добровільно-примусове залишення“.

Але я повернуся до кадрів НКВД. 4 червня 1942 року розстріляли 38-річного рядового 323-ої стрілецької дивізії Мирофана Медуху з Лебедина на Київщині, який підняв у лісі німецьку листівку, як він пояснив на допиті, „коли ходив за потребою“. У акті про страту (справа ч. 11574) начальник особливого відділу НКВД при 323-ій стрілецькій дивізії Адамчук і комендант відділу Іванов зазначили: „Труп Медухи віддано землі з дотриманням санітарних правил“. Були репресовані вдова страченого Катерина, дочка Віра і син Олекся.

У переліку кадрів НКВД сказано: „Адамчук Олексій Антоно-

вич. Народився в 1911 році. Проходження служби: на 08.05.1939 Перша окрема Червонопрапорна армія, на 18.12.1942 нач. ОО НКВД 323-ої стрілецької дивізії 10 армії. Звання: з 08.05.1939 молодший лейтенант державної безпеки, на 18.12.1942 старший лейтенант державної безпеки. Нагороди: орден Червоної Зірки 12.02.1943 року“. Отже, страта Митрофана Медухи теж увійшла до бойових заслуг.

14 жовтня 1941 року у Ворошиловграді розстріляли Федора Сулиму з села Павлівщини на Полтавщині (справа ч. 6485) за необережні висловлювання про війну і колгоспне життя. Він наспівував: „Сидить баба на рядні, заробляє трудовні, проткала 40 день, заробила трудовень“. Про це свідчив Олександр Шабала, теж з Полтавщини, у особливий відділ НКВД. Іван Огієнко додав, що Сулима нарікав на погані харчі. Слідство вели начальник особливого відділу НКВД 71-ої бригади Вайспапір і уповноважений цього відділу Городецький. Допитував лейтенант НКВД Богач. У трибуналі були Фаворов, Кучерявий і Погребняк, воєнний юрист Айзенберг.

Є такі в списку НКВД. Городецький Михайло Євсєєвич народився в 1911 році. Член ВКП(б) з 1939 року. Служив в органах НКВД Київської області, а з початком війни – на фронті, в особливих відділах НКВД. Мав чотири бойових ордени. Вайспапір Семен Євсєєвич до війни служив у Харкові, Айзенберг Рафаїл Наумович народився в 1904 році, служив в Управлінні НКВД по Харківській області. Про Богача Павла Матвійовича відомо лише, що до війни він служив на Київщині і був молодшим лейтенантом НКВД. Прізвища інших теж є в списку кадрів НКВД. Вони осиротили вдову Марфу, сина і доньку.

Довідник „Смолоскипа“ відкриває можливість дослідникам Великого терору переглянути „розстрільні справи“ НКВД, де зазначені прізвища виконавців. Тепер можна з'ясувати їхні життєписи. Звісно, ні катів, ні жертв уже немає. Але це може стати пересторогою для нащадків, котрі повинні знати, що усе таємне стає явним.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2017-2018

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2017 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2017 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

Річні збори 277 Відділу Українського Народного Союзу,

Тов. св. Івана, відбудуться в суботу, 8 квітня 2017 року, о годині 2:00 по полудні в залі Українського Народного Дому, 961 Wethersfield Avenue, Hartford CT 06114-3137. Запрошуємо всіх членів до участі.

Мирон Колінський, Голова Відділу

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ОКРУГИ НЮ-ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в п'ятницю, 7 квітня 2017 року, о годині 10:30 ранку.

у приміщенні Головної канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу члени управи окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати від наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 155, 171, 234, 269, 287, 353, 372

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У НАРАДАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

Члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Оксана Станько, голова округи Нью-Джерзі

Відслужено Літію в пам'ять про вояка

РІВНЕ. – 72 роки тому загинув командир УПА – Північ Дмитро Клячківський (Клим Савур). Це сталося 12 лютого 1945 року в бою з переважними силами НКВД біля Оржівських хуторів. Саме у день загибелі крайового провідника ОУН, організатора і першого командира УПА на Волині, біля пам'ятника у Рівному, встановленому на його честь, Архiepіскоп Рівненський та Острозький Іларіон Української Православної Церкви Київського Патріархату 12 лютого відслужив Літію за спокій його душі. (Фото: Євген Цимбалюк)

Відійшла Володимира Кавка

28 січня відійшла у Божу вічність Володимира Кавка (1922-2017). Своє життя вона посвятила родині і українській громаді.

Народилася В. Кавка 23 квітня 1922 року в Миколаєві, біля Стрия, в родині Шиянів. Навчалася у дівочій семінарії та в драматичному гуртку. Вищу освіту досягнула в США в ділянці хемії. Фахово працювала у хемічній лабораторії. Була одружена з Миколою Кавкою, у драматичному житті „Мамай“. Мала доньку Зоряну (Зірку).

Під час Другої світової війни родина виїхала до Німеччини, де зупинилася в Регенсбурзі. Шияни брали активну участь у культурному житті української громади в таборі для переміщених осіб. В 1949 році переїхали до США, оселилися в Клівленді. Були дуже діяльні в громадському житті.

В 1978 році родина Кавків переїхала до Філадельфії, де Володимир і Микола теж були дуже діяльними в громаді. В. Кавка була в управі Українського Золотого Хреста (УЗХ) в ролі виховної референтки, займалася вихованням дітей у молодіжних таборах на оселі Організації Відродження Державності України ім. Олега Ольжича в Лігایتоні, Пенсильванія, які тривали 50 років (1957-2007). Її діяльність полягала у веденні розмов з дітьми на теми минулого України і її культури. Вчила їх українських пісень. В. Кавка займалася також Світличкою для дошкільнят дітей по суботах. Під її проводом відбувалися щорічні вистави дітей і молоді.

Св .п. Володимира Кавка (Фото: архів „Свободи“)

В. Кавка була діяльна в Об'єднанні мистців української сцени (ОМУС) в ролі секретаря. Від прибуття до Філадельфії В. Кавка була діяльна в Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті (ЗУАДК), зокрема в Допомоговій комісії. Її визнано почесним членом ЗУАДК.

Українська громада залишається назавжди вдячною за її патріотичну працю. Члени УЗХ висловлюють глибоке співчуття родині св. п. В. Кавки.

Членки Головної управи УЗХ:
д-р Наталія Іщук-Пазуняк
Ірена Урбан-Стерчо
Марта Ковч

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ. ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою, що 6 березня 2017 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабця і Сестра

св. п. Галина Романів

з дому Бавіловська

народжена 9 лютого 1928 року в с. Городниця, Україна, вдова по св. п. Миколі.

У глибокому смутку залишилися:

син - Валерій з дружиною Христиною і дітьми Маркіяном, Юрієм, Олегом і Уляною
дочка - Юля
сестра - Людмила Ладанай з донькою Лізою з родинною та сином Стефаном
родина в Україні.

Панахида та Заупокійна Служба Божа були відслужені в п'ятницю, 10 березня 2017 року, о год. 11:30 ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Похорон відбувся на церковному цвинтарі.

Вічна їй пам'ять!

Вже рік сумуємо без Тебе,

Кохана Дружино, всіма улюблена Ганусенько.

Твоєї любови та усмішки ніхто нам не заступить.

Як Ти любила, найдорожча наша матусенько!

Муж Володимир із

синами, невістками, внуками та правнуками

ближчою та дальшою родинною у США та Україні.

В першу річницю відходу у вічність

св. пам'яті Анни Козицької

Служба Божа відправиться

в церкві св. Михаїла в Йонкерсі

в суботу, 25 березня 2017 р., о год. восьмій ранку

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.
По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstdir.pdf

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use, rep-
resentation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002
zbmasnyj@verizon.net

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА

ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ

ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (ATM)

І БІЛЬШЕ!

**MOBILE
App**

БЕЗКОШТОВНО

ЗНАЙДІТЬ НАС НА App Store

**РЕЄСТРУВАННЯ
НОВОГО КОРИСТУВАЧА
В РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ**

Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/.
За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний № 888.222.8571.

SELFRELIANCE.COM 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077 302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079 558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911 734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839 60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Відділ реклами:

973-292-9800

дод. 3040